

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1985*

ΥΠΟ
ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Κύριε Πρόεδρε,

Έχω την τιμή νὰ παρουσιάσω τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1985.

Συνεπῆς πρὸς τοὺς σκοποὺς ποὺ ὀρίζει ὁ Ὁργανισμὸς γιὰ τὴν λειτουργία της, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴ γραμμὴ ποὺ χάραξε ἀπὸ τὴν ἵδρυσή της ἡ Ἀκαδημία, πλὴν τῆς Πολιτείας ἔχει καὶ τὴν ἀμέριστη συμπαράσταση στὸ ἔργο της ἀπὸ τὴν ἐλληνικὴ κοινωνία. Ἀποτελεῖ παρήγορο γεγονὸς γιὰ τὸ παρὸν καί, ὅπως ἐπιθυμοῦμε νὰ πιστεύουμε, καὶ γιὰ τὸ μέλλον, ἡ μὲ κάθε τρόπο καὶ ἀπὸ κάθε πλευρὰ ἀναγνώριση τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου της, ἰδίως κατὰ τὰ δύστροπα καὶ ἄχαρα χρόνια ποὺ περνοῦμε. Χρόνια, στὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος ἔχει περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἀνάγκη ἑνὸς πνευματικοῦ στηρίγματος καὶ καταφυγίου, μιᾶς ὁψης, μιᾶς δυνατότητας εὐεργετικῆς φυγῆς, ὡς ἄτομο καὶ ὡς σύνολο, μὲ σκοπὸ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τὴν καταστροφὴ τῶν μέχρι τῶρα ἐπιτεύξεων, ἃ ν εἶναι ἀδύνατη ἡ κατάκτηση ὑψηλοτέρων στόχων, πάντοτε, ὅμως, ὅσο γίνεται μακριὰ ἀπὸ τὴ φθορὰ ποὺ παραμονεύει ἀπειλητικὰ σὲ ἀρνητικὰς περιόδους τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τὸν θόρυβο ποὺ ἐπιλέγουν γιὰ νὰ προβληθοῦν οἱ χ ω ρ ῖ ς περιεχόμενοι π ο λ λ ἔ ς σημερινές ἐκδηλώσεις.

---

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου 1985.

Για τὸν λόγο αὐτόν, ἡ ἀθρόα προσέλευση τοῦ κοινοῦ κατὰ τὶς ἐκτάκτους καὶ πανηγυρικὲς συνεδρίες τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἡ μὲν κάθε τρόπο ἐπιδεικνυομένη ἐμπιστοσύνη τῆς κοινωνίας ποῦ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἐκφράζεται μὲ ἀξιόλογα κληροδοτήματα, δωρεές ἢ καταθέσεις ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς, ἐνισχύουν ἠθικὰ καὶ ὕλικά τὴν προσπάθειά της ν' ἀντιμετωπίσει κατὰ τὸν καλῦτερο δυνατὸ τρόπο τὶς ἀνάγκες ποῦ ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ σοβαροῦ της ἔργου.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τὶς εὐχαριστίες της σὲ ὅσους μὲ κάθε τρόπο συμβάλλουν στὴν λειτουργία της καὶ συντρέχουν στὴν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν τῆς.

Θεωροῦμε χρέος, πρὶν ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀναφορά, νὰ μνημονεύσουμε στὴν ἀρχὴ μὲ ἰδιαίτερη εὐλάβεια καὶ συγκίνηση τοὺς συναδέλφους ἐκείνους, ποῦ ἔφυγαν ἀπὸ τὴ ζωὴ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ λήγοντος ἔτους.

Ἀπὸ τὰ τακτικά της μέλη ἡ Ἀκαδημία ἐθρήνησε τὴν ἀπώλεια ἑνὸς ἐπιλέκτου μέλους τῆς Τρίτης Τάξεως, τοῦ διαπρεποῦς νομικοῦ καὶ ἐξαιρέτου σὲ γενικότερη πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάρτιση καὶ δράση, τοῦ **Παναγιώτη Ζέπου**. "Οἱ θὰ θυμοῦνται, ὅχι μόνο τὴν νομικὴ του ὁξύνοια καὶ κρίση ἀλλὰ καὶ τὴν προσωπικὴ του χάρη ποῦ τὸν κοσμοῦσε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς του.

Μιὰ ἄλλη ἀπώλεια ὑπῆρξε ὁ θάνατος τοῦ Ξένου Ἑταίρου, μέλους τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ Γραμμάτων τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας καὶ καθηγητοῦ τῆς Ἐπιγραφικῆς καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων στὸ Collège de France **Louis Robert**.

Ἐπίσης, ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν ἀπεχώρησαν, ἀπὸ μὲν τὴν Α' Τάξιν ὁ Κύπριος διαπρεπὴς ἐπιστῆμων **Γεώργιος Μαργκός**, ἀπὸ δὲ τὴν Β' Τάξιν ὁ **Giuseppe Schirò**, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης στὴν ἑδρα τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας καὶ Ἱστορίας, ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Rutgers University βυζαντινολόγος **Πέτρος Χαρανῆς**, καθὼς καὶ ὁ διαπρεπὴς γλωσσολόγος καὶ φιλόλογος **Antonio Tovar**, μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἰσπανικῆς Ἀκαδημίας.

Ἐπίσης ἀπὸ τὸν πίνακα τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν τῆς Γ' Τάξεως ἀπεχώρησε ὁ Μητροπολίτης Κίτρους **Βαρνάβας**, ὁ ὁποῖος κατέλιπε σπουδαῖο συγγραφικὸ ἔργο.

Τῇ θλίψει τοῦ Σώματος γιὰ τὴν ἀπώλεια τῶν ἀναφερθέντων ἐπιλέκτων μελῶν του, διαδέχθηκε ἡ χαρὰ τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς εἰσόδου τῶν νέων της μελῶν, τακτικῶν, ξένων ἐταίρων καὶ ἀντεπιστελλόντων.

Με πρόταση τῶν οἰκείων Τάξεων καὶ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας, ποὺ κυρώθηκε, με τὰ ἀντίστοιχα Προεδρικὰ Διατάγματα, ἐξελέγησαν:

1) Ὡς Τακτικὸ Μέλος στὴν προκηρυχθεῖσα ἔδρα Λογοτεχνίας (Πεζοῦ Λόγου) τῆς Τάξεως *Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* ὁ κ. **Ἀγγελος Βλάχος**.

2) Ὡς Ἐένος Ἑταῖρος στὴν Τάξη τῶν *Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν*, ὁ Γάλλος φιλόσοφος καὶ μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας κ. **Jean Guitten**.

3) Ὡς Ἀντεπιστέλλοντα Μέλη στὴν Τάξη τῶν *Θετικῶν Ἐπιστημῶν*: α) ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑταιρείας Νευροεπιστημόνων καθηγητῆς κ. **Νικόλαος Γονατᾶς**, β) ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Σλοβενίας καθηγητῆς κ. **Ροβέρτος Blinc**. Ἐπίσης ἐξελέγη ὡς ἀντεπιστέλλον μέλος στὴν Τάξη τῶν *Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* ὁ διπλωμάτης κ. **Πόλυς Μοδινός**. Τέλος κατόπιν προτάσεως τῆς Γ' Τάξεως, ἡ Ὀλομέλεια ἀπεφάσισε τὴν προκήρυξη δύο νέων ἐδρῶν. Μιᾶς ἔδρας τακτικοῦ μέλους Διεθνοῦς Δικαίου καὶ Δημοσίων Σχέσεων καὶ μιᾶς ἀντεπιστέλλοντος μέλους ἀπὸ ἑλληνες ἐπιστήμονες τοῦ ἐσωτερικοῦ στὴ Θεολογία.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἔγιναν δύο πανηγυρικῆς συνεδρίες: Γιὰ τὴν 25ῃ Μαρτίου 1821 με ὁμιλητὴ τὸν Πρόεδρο τῆς Ἀκαδημίας κ. **Λουκᾶ Μούσουλο** καὶ γιὰ τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940 με ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Ἀγαπητὸ Τσοπανάκη**.

Ἐκτακτες δημόσιες συνεδρίες ἔγιναν: 1) Γιὰ τὰ 300 χρόνια ἀπὸ

τὴ γέννηση τοῦ Ἰωάννου-Σεβαστιανοῦ Μπάχ καὶ Γεωργίου-Φρειδερίκου Χαϊντελ μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Μενέλαο Παλλάντιο**.

2) Γιὰ τὰ 30 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Ἀλεξάνδρου Φλέμιγκ, μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Γεώργιο Μερικά**.

3) Γιὰ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ, μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Ἀγγελο Βλάχο**.

4) Γιὰ τὰ 25 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Δημήτρη Μητρόπουλου, μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Μενέλαο Παλλάντιο** καὶ

5) Γιὰ τὰ 2.300 χρόνια ἀπὸ τὴν ἰδρυση τῆς Θεσσαλονίκης, μὲ ὁμιλητὲς τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς κυρίους **Μιχαὴλ Σακελλαρίου, Διονύσιο Ζακυθινό, Μανόλη Χατζηδάκη** καὶ **Ἀγαπητὸ Τσοπανάκη**.

Ἐπίσημες ὑποδοχὲς ἔγιναν τῶν νέων τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας κυρίων **Γεωργίου Καραγκούνη, Νικολάου Μатσανιώτη** καὶ **Παύλου Σακελλαρίδη**, καθὼς καὶ τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους **Τζῶν Μπραδέμα**.

Τρεῖς ὁμιλίαι ξένων ἀκαδημαϊκῶν ἔγιναν ἀπὸ τὸ βῆμα τῆς Ἀκαδημίας: Τοῦ καθηγητοῦ κ. **Thomas Wilson**, μέλους τῆς Βρεταννικῆς Ἀκαδημίας, μὲ θέμα: «*The future of the welfare state*», τοῦ Προέδρου τῆς Βασιλικῆς Ὁλλανδικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν Δόκτορος **S. Dresden** μὲ θέμα: «*Ἀκαδημίες*» καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀλβανικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν κ. **Ἀλεξ Μπούντα**, μὲ θέμα: «*Rencontres albanogrecques du XIXème siècle sous le signe des lumières*».

Οἱ δραστηριότητες τῶν τακτικῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ 1985 συνίστανται σὲ δημοσιεύσεις ἐργασιῶν καὶ ἄρθρων σὲ ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικὰ, σὲ συμμετοχὲς σὲ πολλὰ καὶ σπουδαῖα διεθνῇ ἐπιστημονικὰ συνέδρια στὰ ὁποῖα παρέστησαν προσκεκλημένοι προσωπικά ἢ ἐκπροσωπώντας τὴν Ἀκαδημία μὲ ἀνακοινώσεις, διαλέξεις, ἐπιστημονικὲς ὁμιλίαι, τόσο στὸ ἐξωτερικόν, ὅσο καὶ στὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, μὲ ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις ἢ παρουσιάσεις ἐργασιῶν ἄλλων ἐπιστημόνων.

Πιο συγκεκριμένα:

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐκπροσωπήθηκε:

α) στὸ 10ο διεθνὲς συνέδριο σπουδῶν γιὰ τὸ ἀρχαῖο δράμα ποὺ ἔγινε στὶς Συρακοῦσες, ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Κωνστ. Τρυπάνη**.

β) στὴ σύσκεψη τῶν διευθυντῶν τοῦ τρίτου τόμου τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ ποὺ ἐκδίδει ἡ UNESCO, ποὺ ἔγινε στὸ Παρίσι, ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Μιχαὴλ Σακελλαρίου**.

γ) στὴν 59η σύνοδο τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Ἀκαδημιῶν, ποὺ ἔγινε στὸ Παλέρμο, ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Κωνστ. Τρυπάνη**.

δ) στὶς ἐκδηλώσεις ἑορτασμοῦ γιὰ τὴ συμπλήρωση 200 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἰρλανδίας, ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Κωνστ. Τρυπάνη**.

ε) στὸ παγκόσμιο συνέδριο Πολιτικῆς Ἐπιστήμης στὸ Παρίσι, ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Γεώργιο Βλάχο**, ὅπου ὁμίλησε μὲ θέμα: *Les critères du pluralisme*.

Ἐπίσης στὸν ἑορτασμὸ γιὰ τὴ συμπλήρωση 350 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ 400 ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ ιδρυτῆ της Cardinal de Richelieu καὶ

στ) στὸ 16ο διεθνὲς συνέδριο Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν ποὺ ἔγινε στὴν Στουτγάρδη, ἀπὸ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. **Μιχαὴλ Σακελλαρίου**.

Κατὰ τὸ ἔτος 1985 ἔγιναν στὴν Ἀκαδημία 29 Ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις ἀπὸ τακτικὰ καὶ μὴ τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας, 32 ὁμιλίες καὶ 5 παρουσιάσεις βιβλίων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὶς δραστηριότητες τῶν τακτικῶν μελῶν:

1) Ὁ κ. **Ἡλίας Μαριολόπουλος** ἐξέδωσε μὲ τοὺς συνεργάτες του στὸ ὑπὸ τὴν Ἐποπτεῖαν του Κέντρο δημοσίευμα ποὺ ἀφορᾷ σὲ μετεωρολογικὰ στοιχεῖα τῆς Κερκύρας. Παρουσίασε κατ' ἐπανάληψη ἐκθέσεις διεθνῶν Μετεωρολογικῶν Συνεδρίων καὶ τὴν ἔκθεση τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῶν Η.Π.Α. μὲ τὸν τίτλο *Ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς Ἀτμοσφαίρας μιᾶς μεγάλης κλίμακος Πυρηνικῆς Συρροάξεως*. Ἐπίσης ἐκήρυξε τὴν ἑναρξὴ διεθνῶν κλιματολογικῶν συνεδρίων.

2) **Ο κ. Νικόλαος Λούρος** ἐξεφώνησε πανηγυρικούς σὲ ἐπιστημονικά καὶ κοινωνικά ἰδρύματα, εἶχε τὴν πρωτοβουλία καὶ τὴν παρακολούθηση τῆς ἀναστηλώσεως τῆς οἰκίας Κλεάνθη, τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου. Μίλησε στὴν τετραήμερη συγκέντρωση γιὰ τὸν Ἱπποκράτη στὴ Λυών, ὅπου τοῦ ἀπενεμήθη τὸ Μετάλλιο τῆς Πόλεως. Γιὰ ὅλη του τὴν προσφορά στὴν ἐπιστήμη καὶ στὴν κοινωνία ὁ Ροταριανὸς Ὁμιλος Ἀθηνῶν τὸν ἐτίμησε σὲ εἰδικὴ ἐσπερίδα. Ἐπίσης ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμο μέλος τῆς Ἑθνικῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν.

3) **Ο κ. Λουκᾶς Μούσουλос**, ἐκτὸς τῶν πρωτοτύπων ἀνακοινώσεων του στὶς δημόσιες συνεδρίες τῆς Ἀκαδημίας, μετέσχε μὲ ὁμιλίες σὲ διάφορα Γεωλογικὰ καὶ Μεταλλευτικὰ σεμινάρια στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Κύπρο καὶ ἐδημοσίευσε ἄρθρα του σὲ περιοδικὰ.

4) **Ο κ. Γεώργιος Τσατσᾶς**, ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Ἐπιτίμου Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακευτικῆς Ἑταιρείας, ὑπῆρξε ὁ κύριος ὁμιλητὴς κατὰ τὸν ἐορτασμὸ γιὰ τὰ 150 ἔτη, τῶν φαρμακευτικῶν σπουδῶν στὴν Ἑλλάδα.

5) **Ο κ. Γεώργιος Μερίκας**, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὁμιλία του γιὰ τὰ 30 χρόνια ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Φλέμιγκ, μετέσχε σὲ πολλὰ ἱατρικὰ συνέδρια, μὲ θέματα τὸν καρκίνο, τὴν ἱατρικὴ ἐκπαίδευση, τὸν σύγχρονο γιατρό, τὴν ἱστορία τῶν λοιμωδῶν νόσων, ἔδωσε διαλέξεις καὶ ὁμιλίες, προήδρευσε στρογγύλης τραπέζης τῆς Ἑδρας Ἀκτινολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁμιλίες ἀπὸ ραδιοφώνου.

6) **Ο κ. Θεμιστοκλῆς Διαννελίδης** μετέσχε στὸ 10ο Διεθνὲς Συμπόσιο τοῦ Αἰγαίου μὲ σχετικὴ ἀνακοίνωση καὶ ἐτιμήθη ἀπὸ τὴν «Ἑλληνικὴ Βοτανικὴ Ἑταιρεία» γιὰ τὴν μακροχρόνιο συμβολή του στὴν πρόοδο τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας.

7) **Ο κ. Σπύρος Σκαρπαλέζος**, ὡς Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Καθηγητῶν ἀπὸ τὶς ἑλληνικὲς ἱατρικὲς σχολές, μετέσχε στὶς «Ἑλληνογαλλικὲς ἱατρικὲς ἡμέρες» στὸ Παρίσι, ὅπου ἔγιναν διαλέξεις καὶ συζητήσεις στρογγύλης τραπέζης.

8) 'Ο κ. **Πέτρος Χάρης** εξέδωσε τὸν πολυσέλιδο β' τόμο τοῦ κριτικοῦ ἔργου του «Σαράντα χρόνια κριτικῆς ἑλληνικοῦ πεζοῦ λόγου» μὲ ἑκτενῆ μελετήματα γιὰ τὰ σημαντικότερα ἑλληνικὰ πεζογραφήματα τοῦ μεσοπολέμου καὶ τὸ πολυσέλιδο δοκίμιο «Νεοελληνικὸς Κριτικὸς Λόγος». Ἰδιαίτερα θὰ πρέπει νὰ ἀναφερθοῦν οἱ δυὸ μεγάλοι τόμοι τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Χάρη «Νέας Ἑστίας», ἀφιερωμένοι στὰ 150 χρόνια τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ 2.300 χρόνια τῆς Θεσσαλονίκης.

9) 'Ο κ. **Παντελῆς Πρεβελάκης** δημοσίευσε τὸ ποίημά του «Ὁ Νέος Ἑρωτόκριτος», ἀποτελούμενο ἀπὸ 4.760 στίχους, ποίημα, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐργάστηκε ἐπὶ 14 ἔτη. 'Ο Ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας ἐπροχεῖρισε, ἐξ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως, τὸν κ. Πρεβελάκη σὲ Ἀρχοντα Διδάσκαλο τοῦ Γένους. Ἐκτὸς τῆς ἐκδόσεως ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο Κρήτης τῶν κειμένων τῆς τελετῆς τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ κ. Πρεβελάκη σὲ ἐπίτιμο διδάκτορα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ὁ κ. Ἀντώνης Δεκαβάλλης, Καθηγητῆς τῆς Συγκριτικῆς Φιλολογίας στὸ Πανεπιστήμιο Farleigh Dickinson τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἐξέδωσε τόμο μὲ τὸν τίτλο «Εἰσαγωγή στὸ λογοτεχνικὸ ἔργο τοῦ Παντελῆ Πρεβελάκη».

10) 'Ο κ. **Μανοῦσος Μανούσακας** ἔλαβε μέρος στὸ Ἑλληνο-γαλλικὸ Colloque γιὰ τὴν Ἱστορία τῆς Ἱατρικῆς, ποὺ ἔγινε στὴν Λυών, παρουσιάζοντας τὴν ἀνακοίνωση *La contribution des grecs à la copie, l'édition, la traduction et l'étude des textes hippocratiques après la chute de Constantinople*. Ἐπίσης ἐδημοσίευσε ἐπιστημονικὲς ἐργασίες γιὰ τὸν Κύριλλο Λούκαρη, γιὰ ἄγνωστα ἀργυρόβουλλα τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου καὶ ἀνέκδοτα βενετικὰ ἔγγραφα, καθὼς καὶ ἄλλες ἐνδιαφέρουσες ἐπιστημονικὲς ἐργασίες.

11) 'Ο κ. **Μιχαὴλ Σακελλαρίου** ἔλαβε μέρος σὲ σύσκεψη ἐκπροσώπων τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀλβανίας καὶ τῆς Βουλγαρίας γιὰ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν δομὴ τῶν τόμων τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ, ποὺ ἐτοιμάζει ἡ UNESCO. Ἐλαβε ἀκόμη μέρος σὲ σύσκεψη στὸ Παρίσι γιὰ θέματα τῆς ἴδιας Ἱστορίας, στὶς συνεδριάσεις τῆς Διεθνοῦς Ἐπι-

τροπῆς Ἱστορικῶν Ἐπιστημῶν, στήν Στουττγάρδη, στο 16ο Διεθνές Συνέδριο Ἱστορικῶν Σπουδῶν, ἐπίσης στήν Στουττγάρδη, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας καί τέλος, σέ ἐπιστημονική συνάντηση στή Μόσχα, προσκεκλημένος ἀπό τήν Ἑταιρεία Σοβιετικῶν Ἱστορικῶν.

12) Μιά ἄλλη ἀθόρυβη ἐργασία πού γίνεται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, εἶναι ἡ συντήρηση καί ἡ ἀποκατάσταση τῶν γλυπτῶν καί ζωγραφικῶν διακοσμήσεων τοῦ μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας. Ἀθόρυβη, ἀλλά ἐμφανῆς ἐργασία πού γίνεται σέ ἓνα κτήριο ἐξαιρετικῆς τέχνης, πού ἀσφυκτιᾷ μέσα στόν κυκεῶνα ἀμφιβόλου μορφῆς ἀρχιτεκτονικῶν κατασκευασμάτων τῆς πρωτεύουσας. Ὁ ἀκαδημαϊκός κ. **Γιάννης Παπᾶς** ἔχει ἀναλάβει μέ ἰδιαίτερη στοργή τήν ἐπίβλεψη καί τήν καθοδήγηση τῆς ἀποκατάστασης τῶν ζημιῶν καί τῶν φθορῶν, πού ὁ χρόνος καί ἡ ἀτμοσφαιρική ρύπανση ἔχουν προκαλέσει στο μέγαρο καί χαίρουμε πού κάτω ἀπό τίς ὁδηγίες του, τὸ μέγαρο ξαναβρίσκει τήν λάμψη τῆς πρωτινῆς του ὕψης. Τὸν εὐχαριστοῦμε γι' αὐτὸ θερμά.

13) Ὁ κ. **Γεώργιος Μιχαηλίδης-Νουάρος**, μέ ἀφορμὴ τὴν πανηγυρική συγκέντρωση τοῦ Ροταριανοῦ Ὀμίλου Θεσσαλονίκης, ἔδωσε ἐνδιαφέρουσα ὁμιλία μέ θέμα τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα. Ἐπίσης προήδρευσε τμήματος στο συνέδριο τῆς Κοινωνικῆς φιλοσοφίας καί φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου.

14) Ὁ κ. **Ἰωάννης Καρμίρης** ἐτιμήθη Honoris Causa μέ τὸν τίτλο τοῦ Ἐπιτίμου διδάκτορος τῆς Θεολογίας ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Βοστώνης.

15) Ὁ κ. **Ἀγγελος Ἀγγελόπουλος**:

—Ἐλαβε μέρος στὶς Rencontres internationales de Genève στὴ Γενεύη, μέ θέμα «Τὸ μέλλον τῆς Εὐρώπης».

—Ἐλαβε μέρος στὴ συνεδρίαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Société Européenne de Culture, τῆς ὁποίας εἶναι καί Ἀντιπρόεδρος, στὴ Βενετία.

—Ὑπῆρξε ὁ Εἰσηγητὴς ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, στὴ Σύσκεψη πού ὀργανώθηκε μέ πρωτο-

βουλία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ στὴν Ἀθήνα, μὲ θέμα «τὴν ἀντιμετώπιση τῆς πείνας ὅπου γῆς», στὴν ὁποία συμμετεῖχαν ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

—Ἐπίσης δημοσίευσε διάφορα ἄρθρα οἰκονομικοῦ περιεχομένου στὸν ἐλληνικὸ καὶ ξένο Τύπο καὶ κυκλοφόρησε ἀπὸ τοὺς Praeger Publishers τῆς Νέας Ὑόρκης τὴν τελευταία μελέτη τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλο *The united states the debt brain crisis and the world economy*.

16. Ὁ κ. **Γεώργιος Βλάχος** ἔκαμε γενικὴ εἰσήγηση στὸ Παγκόσμιον Συνέδριον Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου καὶ Κοινωνικῆς Φιλοσοφίας μὲ θέμα: «*Le droit, l'homme et l'histoire*».

Ἐπίσης κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐπιστήμης καὶ Τεχνολογίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀφ' ἑτέρου, ἔλαβε μέρος σὲ ἐπιστημονικὰ συμπόσια στὸ Παρίσι.

Ἐδημοσίευσε σύγγραμμα μὲ τίτλο: *Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ κοινοβουλευτισμός*. Ἐπίσης, ἐκτενῆ μελέτη ὑπὸ τὸν τίτλο *Τὸ πρόβλημα τῶν ὁρίων τοῦ Δικαίου στὴ σκέψη τοῦ Kant καὶ τοῦ Fichte*. Ἀκόμη ἔκανε εἰσηγήσεις σὲ συνέδρια, μελέτες καὶ πολλὰ ἄρθρα γενικοτέρου πολιτισμικοῦ ἐνδιαφέροντος, στὴ γαλλικὴ ἐφημερίδα «*Le monde*» καὶ στὴν «*Καθημερινή*».

17. Ὁ κ. **Κωνσταντῖνος Δεσποτόπουλος** εἶχε ἐνεργὸ συμμετοχὴ σὲ διάφορα ἐπιστημονικὰ συνέδρια, ὅπως στὸ 12ο Παγκόσμιον Συνέδριον Φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου καὶ Κοινωνικῆς Φιλοσοφίας μὲ ἀνακοίνωσίν του ὑπὸ τὸν τίτλο *Sur la philosophie du droit d'après Aristote*, στὸ Colloque Franco-Hellenique τῆς Λυὸν μὲ ἀνακοίνωσιν ὑπὸ τὸν τίτλο *Hippocrate et la philosophie grecque*. Ἐπίσης στὸ ἐπιστημονικὸν Συμπόσιον τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων γιὰ τὸ ἔργο τοῦ ἀειμνήστου Ἀκαδημαῖκου Εὐαγγέλου Παπανούτσου ἔκαμε ἀνακοίνωσιν μὲ θέμα: *Ὁ Παπανούτσος καὶ ἡ Παιδεία*.

18. Ὁ κ. **Εὐάγγελος Μουτσόπουλος** διεξήγαγε ἔρευνες καὶ σεμινάρια στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἀμβούργου, μετέσχε μὲ ἀνακοινώσεις

σὲ διεθνῇ ἐπιστημονικᾷ συνέδρια στὴ Γερμανία, Ἰταλία καὶ Γαλλία, ὀργάνωσε ὑπὸ τὴν προεδρία του διεθνῇ συνέδρια, ἔδωσε σειρὰ διαλέξεων σὲ Πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας, Ἑλβετίας, Η.Π.Α., Ἰνδίας καὶ Ἰαπωνίας, ἔδρυσε στὴν Ἀθῆνα τὸ Διεθνὲς Κέντρο Πλατωνικῶν καὶ Ἀριστοτελικῶν Μελετῶν μὲ παραρτήματα σὲ ἑννέα μέχρι σήμερα χώρες. Ἐπίσης ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος τοῦ Παρισιοῦ «Les Belles Lettres» ἐξέδωσε βιβλίο του μὲ τίτλο *Les structures de l'imaginaire dans la philosophie de Proclus*.

Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπεδέχθη εὐγενεῖς προσφορὰς κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ ἀθλοθεσιῶν.

Συγκεκριμένα:

1) Ὁ **Παναγιώτης Γραμματικάκης**, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος πέθανε στὸ Παρίσι στίς 23 Φεβρουαρίου 1985 ποὺ εἶχε καὶ παλαιότερα προβεῖ σὲ σημαντικώτατη πρὸς τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν δωρεά, διέθεσε μὲ διαθήκη του καὶ τὸ ὑπόλοιπο τῆς κινητῆς περιουσίας του σὲ χρεώγραφα καὶ μετρητά, γιὰ τὴν ἀπονομὴ βραβείου, μὲ τὴν ἐπωνυμία «Λυκούργειο Βραβεῖο». Τὸ βραβεῖο θὰ ἀπονέμεται στὴν καλύτερη ἐπιστημονικὴ ἐργασία Ἑλλήνα ἐπιστήμονα τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ, στὸ πνεῦμα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τῆς πραγματικῆς φιλοσοφίας, ποὺ νὰ ἀνάγεται ἐκ περιτροπῆς σὲ ὀρισμένους καθοριζομένους ἀπὸ τὸ δωρητὴ ἐπιστημονικοὺς τομεῖς.

2) Ἡ **Αἰκατερίνη Κοκκίνου** μὲ διαθήκη της ἄφησε στὴν Ἀκαδημία δύο διαμερίσματα, μὲ σκοπὸ τὴν χορήγηση, ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα, μιᾶς ἢ δύο ὑποτροφιῶν σὲ ἀριστούχους τελειοφοίτους Γυμνασίου ἢ Λυκείου τοῦ Βόλου, πρὸς συνέχιση τῶν σπουδῶν τους.

3) Ἡ κυρία **Ἑλένη Κωνσταντοπούλου**, μητέρα τῆς γνωστῆς ἡρώιδας τῆς Κατοχῆς Ἡρῶς Κωνσταντοπούλου, διέθεσε τὸ ποσὸν τῶν δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν, μὲ σκοπὸ τὴν ἀπονομὴ, ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, δύο ἢ τριῶν κατ' ἔτος βραβείων διὰ

πράξεις αλτρουϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ἢ ἐν γένει πατριωτικοῦ περιεχομένου, ποὺ ἔχουν ἐκτελεσθεῖ ἀπὸ πρόσωπα κατὰ προτίμηση ἡλικίας μέχρι 25 τὸ πολὺ ἐτῶν (ἀνεξαρτήτως φύλου). Ἡ βράβευση θὰ γίνεται εἰς μνήμη τῆς κόρης τῆς δωρητρίας, ἡρωίδας Ἡρῶς Κωνσταντοπούλου.

4) Ὁ **Ροταριανὸς Ὅμιλος Ἀθηνῶν** ἀθλοθέτησε, εἰς μνήμη τῆς Σμαράγδας Βερεκέτη, βραβεῖο 250.000 δραχμῶν, μὲ σκοπὸ τὴ βράβευση πράξεως αλτρουϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας, κατὰ τὴν ἀπόλυτη κρίση τῆς Ἀκαδημίας.

5) Ὁ **Δῆμος Λαγκαδίων Ἀρκαδίας** ἀποφάσισε νὰ ἀθλοθετήσῃ βραβεῖο 300.000 δραχμῶν, γιὰ τὴ συγγραφὴ τῆς ἱστορίας τῶν Λαγκαδίων ἀπὸ τὴ κτίση τους ἕως τὴ σημερινὴ ἐποχὴ.

6) Ὁ κ. **Δημήτριος Κεραμόπουλλος**, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ἀκαδημαϊκοῦ Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου, ἀθλοθέτησε βραβεῖο 200.000 δραχμῶν, γιὰ τὴ συγγραφὴ πραγματείας γιὰ τὴν ἐλληνικότητα τῶν Βλάχων, στηριζομένης σὲ ἱστορικά, ἐπιστημονικὰ καὶ ἀνθρωπολογικὰ στοιχεῖα.

7) Ἡ **Λέσχη Λαΐων Ἀθηνῶν** ἐδήλωσε τὴν πρόθεσιν νὰ καθιερώσῃ ἐτήσιο βραβεῖο, ἀπονεμόμενο ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, στὸν ἄνδρα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας (Ἀστυνομίας, Πυροσβεστικοῦ, Λιμενικοῦ Σώματος) ἢ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων ἢ σὲ ὁποιοδήποτε φυσικὸ πρόσωπο, γιὰ πράξιν αὐτοθυσίας ἢ αλτρουϊσμοῦ ποὺ εἶχε ὡς σκοπὸ τὴ σωτηρίαν κινδυνεύοντος ἀνθρώπου.

8) Ἡ κυρία **Ὀλγα Ἀρσενικοῦ** ἐδήλωσε τὴν ἀπόφασή της νὰ δωρήσῃ στὴν Ἀκαδημία, στὴ μνήμη τοῦ συζύγου της Ἡλίας Ἀρσενικοῦ, πέντε γραφεῖα, συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 383 τετρ. μέτρων, σὲ νεόδμητο πολυκατοικία στὴν Καλλιθέα, μὲ σκοπὸ τὴ χρησιμοποίησιν τῶν ἐνοικίων γιὰ τὴν ἐκδοσὴ ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἑρεῦνης Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν ἀναφερομένων στὸ πεδίο τῶν ἐρευνῶν του, δηλαδὴ τὴν ἱστορίαν, τὴ φιλολογίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν τέχνην καὶ ἀρχαιολογίαν τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ. Πρόκειται

για πολὺ σημαντικὴ δωρεά, ἡ ὁποία θὰ βοηθήσει τὸ ἐπιστημονικὸ ἔργο τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ σχετικὴ συμβολαιογραφικὴ πράξη θὰ ὑπογραφεῖ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

9) Ἡ κυρία **Ε. Μαντζώρου** διαθέτει ποσὸ 300.000 δρχ. γιὰ τὴ προκήρυξη βραβείου στὴ μνήμη τῆς κόρης τῆς ἀρχαιολόγου Ντίτας Μαντζώρου, μὲ θέμα ἀρχαιολογίας ἢ ἱστορίας τῆς τέχνης ἢ ἱστορίας τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδας τῆς Βόλου.

10) Τὸ ἴδρυμα **Γιώργου καὶ Κατίγκως Λαιμοῦ**, ποὺ ἐδρεύει στὴ Λωζάνη Ἑλβετίας, ἀποφάσισε τὴ δωρεὰ στὴν Ἀκαδημία ποσοῦ 5.000 δολλαρίων, γιὰ τὴν ὑποβολήθησιν τοῦ ἔργου τῆς.

11) Τέλος ὁ διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» τῆς Λαρίσης κ. **Δημητρακόπουλος**, διέθεσε ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τῆς Ἀκαδημίας ποσὸν 200.000 δρχ.

Σὲ ὅλους τοὺς ἀναφερθέντες δωρητές, ἀθλοθέτες καὶ χορηγούς, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐκφράζει τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματά της καὶ τὶς εὐχαριστίες της γιὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσα ἐμπιστοσύνη τους πρὸς τὸ συντελούμενο ἔργο τοῦ ἀνωτάτου Πνευματικοῦ ιδρύματος τῆς χώρας.

Παρὰ τὰ περιορισμένα οἰκονομικά της μέσα, ἡ Ἀκαδημία δὲν παρέλειψε καὶ κατὰ τὸ 1985 νὰ προβεῖ στὶς ἀκόλουθες οἰκονομικὲς ἐνισχύσεις:

α) Στὴν Ἐπιτροπὴ συντάξεως τοῦ μνημειώδους ἔργου τοῦ Εἰκονογραφημένου Λεξικοῦ Κλασσικῆς Μυθολογίας, ἡ ὁποία ἐδρεύει στὴν Βασιλεῖα τῆς Ἑλβετίας, οἰκονομικὴ ἐπιχορήγηση 1.400.000 δραχμῶν γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἐκδόσεως τοῦ Λεξικοῦ.

β) Στὴν Ὑπηρεσίαν Ἀρχαιοτήτων Κύπρου, τῆς ὁποίας προΐσταται ὁ κ. Βάσος Καραγιώργης, ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας, πρόσθετη οἰκονομικὴ ἐνίσχυση 200.000 δραχμῶν (ἐπὶ πλέον χορηγήσεως κατὰ τὸ ἔτος 1984 ἄλλης οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως 300.000 δρχ.), μὲ σκοπὸ τὴν δημοσίευση τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Κιτίου τῆς Κύπρου.

Ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία ἐπανέλαβε καὶ ἐφέτος τὶς ἀκόλουθες οἰκονομικὰς ἐνισχύσεις, τὶς ὁποῖες χορηγεῖ κατ' ἔτος:

α) Τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης, τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης, τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου καὶ τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου, μὲ ποσὸ 500.000 δραχμῶν σὲ καθένα ἀπὸ τὰ ἰδρύματα αὐτά, ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Δημ. Δωρίδου.

β) Τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Σπαστικῶν καὶ τοῦ Ἰδρύματος Προστασίας Ἀπροσαρμόστων Παίδων «Ἡ Θεοτόκος», μὲ ποσὸ 500.000 δρχ. σὲ καθένα ἀπὸ τὰ ἰδρύματα αὐτά, ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῶν Γενικῶν Κληροδοτημάτων ὑπὲρ τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

γ) Τοῦ Οἰκοτροφείου τοῦ Γυμνασιακοῦ Παραρτήματος Τσεπελόβου Ἡπείρου, γενέτειρας τοῦ εὐεργέτη τῆς Ἀκαδημίας Ἀναστασίου Τσούφλη, μὲ ποσὸ 500.000 δρχ., γιὰ τὴ λειτουργία τῶν μαθητικῶν συσσιτίων τοῦ Οἰκοτροφείου.

Τέλος, ἡ Ἀκαδημία συνεισέφερε ποσὸ 250.000 δρχ. στὸ κεφάλαιο ποὺ συγκεντρώθηκε ἀπὸ συνεισφορὰς διαφόρων Ὁργανισμῶν γιὰ σκοποὺς ἐκπαιδευτικούς, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Βρεταννικῆς Πρεσβείας στὴν Ἀθήνα, στὴ μνήμη τῶν δολοφονηθέντων ὑπαλλήλων τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου Kenneth Whithy καὶ Ἀρτέμιδος Παπαδοπούλου.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐξεδόθησαν:

α) Τὰ Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1984.

β) Τὸ βιβλίον τῆς καθηγητρίας τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν Κας **Μαρίνας Λαμπράκη-Πλάκα** μὲ τίτλο *Bourdelle et la Grèce*.

Ὑπὸ ἐκτύπωση εἶναι:

α) Ἀθ. Κωστάκη: Τὸ Λεξικὸ τῆς Τσακωνικῆς Διαλέκτου.

β) Τὸ 2ο μέρος τοῦ ε' τόμου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ν. Ἑλληνικῆς Γλώσσας.

γ) Ὁ 16ος τόμος τοῦ Λεξικογραφικοῦ Δελτίου.

δ) Ὁ Β' τόμος τοῦ ἔργου τοῦ Ἀν. Καραναστάση «Λεξικὸ ἰδιωμάτων τῶν Ἑλληνοφώνων χωρίων τῆς Νοτίου Ἰταλίας».

- ε) 'Ο Γ' τόμος τῶν Χειρογράφων τῶν Μετεώρων.
 στ) 'Ο τόμος 27 - 28 τῆς 'Επετηρίδας τοῦ Κέντρου 'Ιστορίας τοῦ 'Ελληνικοῦ Δικαίου.
 ζ) 'Ο Β' τόμος τῆς σειρᾶς Βυζαντινοὶ Φιλόσοφοι.

Τὸ ἐπιτελούμενο ἔργο στὰ Κέντρα 'Ερευνῶν τῆς 'Ακαδημίας, ὅπου πολλοὶ ἐπιστήμονες κάθε εἰδικότητος καὶ κλάδου ἐργάζονται ὑπεύθυνα ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν ἀκαδημαϊκῶν, εἶναι πραγματικὰ μεγάλο. Οἱ ἔρευνες καὶ οἱ μελέτες γύρω ἀπὸ τὴν γλώσσα, τὴν φιλοσοφία, τὴν ἑλληνικὴν φιλολογία ὅλων τῶν ἐποχῶν, δηλ. ἀρχαία, βυζαντινὴ καὶ νεωτέρα, τὸ δίκαιον, τὴν ἱστορία, τὴν ἀρχαιολογία, τὴν λαογραφία, τὴν ἀστρονομία, τὴν κλιματολογία, τὴν ἔρευνα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας καθὼς καὶ τὴν νεωτέραν ἐπιστημονικὴν ὁρολογία, διεξάγονται, ἀντίθετα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ἀθύρυβα, καὶ ἀποδοτικὰ ἀπὸ τὰ ἐπιστημονικὰ 'Επιτελεῖα τῶν Κέντρων. Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη ἀπὸ τὸ βῆμα αὐτὸ νὰ συγχαρῶ καὶ νὰ εὐχαριστήσω τοὺς ἐπιστήμονες ποὺ ἐπανεδρώνουν τὰ προαναφερθέντα Κέντρα, γιὰ τὴν ἐπιτελουμένη ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, καθὼς καὶ τὸ πάσης φύσεως διοικητικὸν προσωπικόν, ποὺ συντελεῖ στὴν ἀξιοποίηση καὶ μὲ κάθε τρόπο προβολὴ τῆς ἐργασίας αὐτῆς.

Δὲν θὰ ἦταν δυνατὸ τὴν στιγμὴ αὐτὴ νὰ ἐκτεθοῦν ὅλες οἱ ἐρευνητικὲς, συγγραφικὲς καὶ ἐκδοτικὲς δραστηριότητες τῶν 'Επιστημονικῶν αὐτῶν Κέντρων τῆς 'Ακαδημίας, ποὺ θὰ δημοσιευθοῦν λεπτομερῶς στὰ Πρακτικά. Δειγματοληπτικὰ ἀναφέρω μερικὲς ἐκδόσεις, ὅπως μελέτες στὸ βυζαντινὸ καὶ μεταβυζαντινὸ δίκαιο, Χειρόγραφα τῶν Μετεώρων, κλιματολογικὲς μελέτες, διπλὸς τόμος τῆς 'Επετηρίδος τοῦ Κέντρου Φιλοσοφίας, δημοσίευση σὲ ξένα εἰδικὰ περιοδικὰ ἐργασιῶν τοῦ Κέντρου 'Αστρονομίας, μικροφωτογράφηση ἐγγράφων ἀπὸ ξένα κρατικὰ ἀρχεῖα, ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν τοῦ 19οῦ καὶ 20οῦ αἰῶνα, προετοιμασία τοῦ Γλωσσικοῦ 'Ατλαντος τοῦ ἑλληνοφώνου χώρου, ἔκδοση τοῦ Β' τόμου τῆς Βυζαντινῆς «Χρονογραφίας» 'Εφραῖμ

τοῦ Αἰνίου καὶ ἔτοιμοι γιὰ τὸ τυπογραφεῖο οἱ τρεῖς «Ὀλυνθιακοὶ» λόγοι τοῦ Δημοσθένους καὶ ὁ «Εὐθύφρων» καὶ «Εὐθύδημος» τοῦ Πλάτωνος. Πρέπει ἀκόμη νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι εἶναι ἔτοιμοι πρὸς ἔκδοση τόμοι ἀπὸ τὰ περισσότερα Κέντρα τῆς Ἀκαδημίας καὶ καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια νὰ μὴ συναντήσῃ οἰκονομικὰ ἐμπόδια ἡ ἔκδοσή τους. Εὐχαρίστως ἐπίσης ἀναφέρω τὴν συμμετοχὴ πολλῶν ἐπιστημόνων τῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας μὲ ἀνακοινώσεις σὲ ἐπιστημονικὰ συνέδρια στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἑξωτερικό.

Σημειῶνω τὸν συνεχιζόμενο ἐμπλουτισμὸ τῶν βιβλιοθηκῶν τῶν Κέντρων καὶ τὴν ἐνημέρωσή τους μὲ νέες ἐκδόσεις.

Ἐπίσης κατὰ τὸ ἔτος 1985 εἰσήχθησαν στὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας 696 τόμοι ἑλληνικῶν καὶ ξένων βιβλίων καὶ 515 τόμοι ἑλληνικῶν καὶ ξένων περιοδικῶν.

Ὅπως κάθε χρόνο, ὑπενθυμίζω ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, ὡς μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως συμμετέχει σὲ διεθνῇ προγράμματα, ὅπως στὴν *Tabula Imperii Romani*, στὸ *Corpus Vasorum Antiquorum*, στὸ *Corpus Philosophorum Byzantinorum*, στὸ *Corpus Numorum* καὶ στὸ *Corpus Signorum*. Τέλος συνεχίζονται οἱ ἔρευνες γιὰ τὴν σύνταξη Εὐρετηρίου τῶν Βυζαντινῶν τοιχογραφιῶν στὴν Ἑλλάδα, στὰ πλαίσια τοῦ διεθνοῦς ἀντιστοίχου corpus.

Τὸ «Ἰδρυμα Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη», βασικὸς σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἐνίσχυση τῆς ἑλληνικῆς λογοτεχνίας στὸ ἑσωτερικὸ καὶ ἡ διάδοσή της στὸ ἑξωτερικό, βοήθησε στὸ χρόνο ποὺ πέρασε πολλὰ πνευματικὰ ἱδρύματα στὴν ἐκπλήρωση τοῦ προορισμοῦ των μὲ ἀξιόλογα ποσά, συνεργάστηκε μὲ ξένα Πανεπιστήμια γιὰ τὴ διδασκαλίαν τῆς γλώσσας μας καὶ τὴ μετάφραση ἑλληνικῶν λογοτεχνικῶν ἔργων στὰ ἀγγλικά, στὰ γαλλικά καὶ στὰ γερμανικά, συνέβαλε στὴν ἔκδοση μεγάλων λεξικογραφικῶν ἐργασιῶν καὶ ἀπένειμε δύο βραβεῖα, συνοδευόμενα ἀπὸ 300.000 δρχ. τὸ καθένα.

Αὐτὰ ἦταν, μὲ τὴν μεγαλύτερη δυνατὴ συντομία, ὅσα πραγματο-

ποίησε κατὰ τὸ 1985 ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Π ο λ λ ἄ θὰ ἦταν δυνατὸ νὰ κάνει ἀκόμα, ἂν ὑπῆρχαν οἱ κατάλληλες προϋποθέσεις καὶ οἱ δυνατότητες, τόσο στὸν τομέα τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, ιδίως μὲ τὴν αὐξηση κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῶν Κέντρων Ἑρεῦνης, ὅσο καὶ στὸν οἰκονομικὸ τομέα, πού ἡ ἰσχύνητά του ἀποτελεῖ ἓνα βασικὸ ἀνασταλτικὸ παράγοντα τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας.

Ὅμως, στὶς ὑλικὰς αὐτὰς ἐλλείψεις ὑπάρχει ὡς ἀντιστάθμισμα ἡ ἠθικὴ συμπαράσταση πού παρέχει στὴν Ἀκαδημία ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη της καὶ τὴν μὲ κάθε τρόπο ἀπόδειξη τῆς ἐκτίμησής της, καθὼς καὶ ὁ γενικὸς σεβασμὸς καὶ ἡ ἀναγνώριση τοῦ ἔργου της καὶ ἡ ἐκδηλουμένη ἐπιθυμία συνεργασίας ἀπὸ Ἀκαδημίες καὶ Ἑρευνητικὰ Ἰδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Συνεχίζοντας, ἀναγγέλλω τὴν προκήρυξη τῶν ἐξῆς νέων βραβείων:

1) **Λυκούργειο Βραβεῖο**, δρχ. 300.000, ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς δωρεᾶς Παναγ. Γραμματικᾶκη, τὸ ὁποῖο θὰ ἀπονεμηθεῖ στὴν καλὺτερη ἐργασία Ἑλλήνα ἐπιστήμονα τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στὸν τομέα τῆς Μαθηματικῆς Λογικῆς.

2) **Λυκούργειο Βραβεῖο**, δρχ. 300.000, ἀπὸ τὰ ἔσοδα τῆς δωρεᾶς Παναγ. Γραμματικᾶκη, τὸ ὁποῖο θὰ ἀπονεμηθεῖ στὴν καλὺτερη ἐργασία Ἑλλήνα ἐπιστήμονα τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡ ὁποία ἀναφέρεται στὴ σύνθεση καὶ δομὴ ὀργανικῶν χημικῶν ἐνώσεων.

3) **Βραβεῖο Ἑλένης Κωνσταντοπούλου**, δρχ. 300.000, στὴ μνήμη τῆς κόρης της ἡρωΐδας Ἡρῶς Κωνσταντοπούλου, ἀπονεμόμενο σὲ ἓνα ἢ περισσότερα πρόσωπα γιὰ πράξη ἀλτρουϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ἢ ἐν γένει πατριωτικοῦ περιεχομένου.

Καὶ τώρα, ἡ ἀπονομὴ τῶν τιμητικῶν διακρίσεων:

Σύμφωνα μὲ πρόταση τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται:

1) Τὸ *Βραβεῖο Γαλάτειας Παλαιολόγου*, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου

της ψυχιάτρου Ἀντωνίου Παλαιολόγου, ποσοῦ 200.000 δραχμῶν, στήν κυρία **Μαριέττα Ράδοβιτς-Ἰσιδωρίδου** γιά τήν συγγραφή μελέτης πού ἔγινε στήν Ψυχιατρική Κλινική τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν ὑπό τὸν τίτλο *Κυτταρικοὶ παράγοντες στήν μανιοκαταθλιπτική νόσο: Αἷμα καὶ ἐγκέφαλος*.

2) Τὸ *Βραβεῖο Κωνσταντίνου Κτενᾶ*, ποσοῦ 200.000 δραχμῶν, στήν κυρία **Μαρία Οἰκονόμου** γιά τήν μελέτη τοῦ χημισμοῦ τοῦ ὀρυκτοῦ χρωμίτη σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ ὀφιολιθικά συμπλέγματα τῆς Ἑλλάδος.

3) Τὸ *Βραβεῖο Κωνσταντίνου Κτενᾶ*, ποσοῦ 200.000 δραχμῶν, στὸν κ. **Ἀκίνδυνο Κελεπερτζή** καὶ τοὺς συνεργάτες του **Ἰ. Ἀνδρουλάκη** καὶ **Rodger Reeves** γιά τὴ συγγραφή πρωτοτύπων ἐργασιῶν μὲ τίς ὁποῖες προωθεῖται ἡ γεωλογικὴ γνώση τοῦ ἐλληνικοῦ χώρου.

4) *Βραβεῖο* στὸν κ. **Νικόλαο Σέττα** γιά τὸ βιβλίο του *Τὰ μεγάλα ἀγροτικά καὶ δασικά προβλήματα καὶ εἰδικότερα στήν Εὐβοία*. Τὸ βιβλίο τοῦ κ. Σέττα θεωρήθηκε ὅτι γεμίζει ἓνα κενὸ τῆς ἐλληνικῆς γεωργικῆς βιβλιογραφίας καὶ οἱ ἐκτιθέμενες ἀπόψεις του ἀποτελοῦν μιὰ καλὴ βάση γιὰ συζήτηση καὶ ἔρευνα.

5) *Βραβεῖο* στὸν ναύαρχο κ. **Ἐπαμεινώνδα Πανᾶ** γιά τὸ βιβλίο του *Τρία χρόνια στὰ χέρια τῶν Ναζί*. Πρόκειται γιά βιβλίο - μαρτυρία, πού περιγράφει τίς τραγικὲς καὶ ἀπίστευτες περιπέτειες πού ἔζησε κατὰ τὴν Κατοχὴ ὁ συγγραφεύς, ὅταν ὡς ὑποπλοίαρχος προσπάθησε νὰ φύγει γιά τὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ νὰ συνεχίσει ἀπὸ ἐκεῖ τὸν ἀγώνα.

6) *Βραβεῖο* στὸν χημικὸ διδάκτορα κ. **Ἰωάννη Κανδήλη** γιά τὸ σύνολο τοῦ ἐπιστημονικοῦ του ἔργου καὶ εἰδικότερα γιά τὴν συμβολὴ του στήν καλυτέρευση τῆς ποιότητος τοῦ παρασκευαζομένου ἄρτου.

7) *Ἐπαινος* στὸν κ. **Ἀναστάσιο Ρήγα** γιά τὸ δίτομο βιβλίο του *Ἀλγοριθμικοὶ Πίνακες*. Ὁ Ἐπίκουρος Καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς κ. Ρήγας μαζὶ μὲ ὁμάδα ἐπιστημόνων συνεργατῶν, συνέγραψε τὸ ἔργο μὲ εὐσυνειδησία γιά νὰ βοηθήσει τὸν Ἕλληνα γιατρὸ στὸ διαγνωστικὸ καὶ θεραπευτικὸ του ἔργο.

8) *Εὐφημος μνεία* στὸν δόκτορα κ. **Χαράλαμπο Τσιλτικλή** γιά τὸ

βιβλίο του *Μυκοβακτηρίδια*, χρήσιμο για τούς μικροβιολόγους και ἐν μέρει για τούς ἐπιδημιολόγους.

Σύμφωνα μὲ πρόταση τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται:

1) Βραβεῖο στὴν καθηγήτρια τῆς Νεοελληνικῆς καὶ Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μπόχουμ Κυρία **Ἰσιδώρα Ρόζενταλ-Καμαρινέα** γιὰ τὴν ὅλη της δράση γιὰ τὴν διάδοση τῶν νεοελληνικῶν γραμμάτων καὶ τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ στὸ γερμανόφωνο κοινόν.

Μέσα στὸ ἐκτενέστερο μεταφραστικό της ἔργο στὰ γερμανικὰ περιλαμβάνονται ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἡ «Ἀνθολογία Νεοελλήνων Πεζογράφων», 19 νεοελληνικὰ διηγήματα μὲ τίτλο «Ἡ Ἑλλάς διηγεῖται», μυθιστορήματα τῶν Νίκου Καζαντζάκη, Παντελῆ Πρεβελάκη καὶ Ἰ. Μ. Παναγιωτόπουλου, τόμος διηγημάτων Ἡλία Βενέζη καὶ Κατίνας Παππᾶ καὶ τόμος ποιημάτων τοῦ Νικηφόρου Βρεττάκου καὶ τοῦ Γιάννη Ρίτσου.

2) Βραβεῖο στὸν κ. **Γιάννη Παπακώστα** γιὰ τὸ βιβλίο του *Ὁ Φώτης Φωτιάδης καὶ τὸ Ἀδερφάτο τῆς Ἐθνικῆς Γλώσσας*.

Ὁ Φώτης Φωτιάδης ὑπῆρξε ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγέτες τοῦ δημοτικισμοῦ κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετίες τοῦ 19ου καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰώνα. Γιατρὸς μὲ κλασσικὴ καὶ εὐρωπαϊκὴ παιδεία, ὑπῆρξε ὁ εἰσηγητὴς τοῦ λεγομένου ἐκπαιδευτικοῦ δημοτικισμοῦ στὶς θετικὲς ἐπιστῆμες.

Ὁ κ. Παπακώστας στήριξε τὸ βιβλίο του σὲ ποικίλο ὕλικό, μέσα στὸ ὁποῖο περιλαμβάνεται ἡ ἀλληλογραφία του μὲ ἀποστολεῖς καὶ ἀποδέκτες μεγάλες πνευματικὲς μορφές. Γενικά, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἱστορία τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος γύρω στὸ 1900, τὸ βιβλίο παρουσιάζει ἄγνωστες πτυχὲς τῆς ζωῆς τῆς Πόλης, τὴν ἐπαφὴ τῶν μεγάλων δημοτικιστῶν της μὲ τοὺς ὁμοϊδεάτες τους τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, τὴν οἰκονομικὴ συμβολὴ τῶν πλουσίων στὴν ἐκδοσὴ ἔργων τοῦ Παλαμᾶ καὶ ἄλλων.

3) *Βραβεῖο* στὸν κ. **Στάθη Σπηλιωτόπουλο** γιὰ τὸ ἔργο του καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν προσφορά του στὸ ἐλληνικὸ θέατρο, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐργάστηκε μὲ ὑποδειγματικὸ ζῆλο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζεται καὶ νὰ συμπληρώνει τὴ συγκέντρωση πολύτιμων στοιχείων γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου. Ἐπίσης ὁ κ. Σπηλιωτόπουλος μετέφρασε πολλὰ θεατρικὰ ἔργα, ἱδρυσε τὸ ἐλληνικὸ τμῆμα τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Θεάτρου, ἔδωσε ὁμιλίες μὲ θέματα θεατρικά, ἐλληνικά καὶ διεθνῇ καὶ γενικὰ κατέβαλε πολὺ μόχθο στὸν τομέα πού ὀνομάζεται Ἑλληνικὸ Θέατρο.

4) *Βραβεῖο* στὸν λαογράφο-μουσικολόγο κ. **Σπύρο Περιστέρη**.

Ὁ βραβευόμενος ἐργάστηκε ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας μὲ πάθος καὶ ὑπευθυνότητα στὴ συλλογὴ καὶ καταγραφὴ δημοτικῶν τραγουδιῶν ἀπὸ ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, ἔργο πού συνέχισε ὑποδειγματικὰ ὡς ἐπικεφαλῆς τοῦ Μουσικοῦ τμήματος τοῦ Κέντρου Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας.

Πραγματοποίησε πολλὰς περιηγήσεις γιὰ συλλογὴ ὕλικου, κατέγραψε ἀπὸ ἀκροάσεις ἄνω τῶν χιλίων μελωδιῶν ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀποδελτίωσε καὶ κατέταξε κατὰ κατηγορίες ἀφθονο ὕλικὸ τῆς δημοτικῆς μουσικῆς, πού ἀποτελεῖ ἓνα ἀπόκτημα γιὰ τὸ Κέντρο Λαογραφίας τῆς Ἀκαδημίας. Ἡ βαθιὰ του γνώση καὶ ἡ ἐνασχόλησή του μὲ τὴ μελέτη καὶ ἀπόδοση τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς συνέβαλε πολὺ στὴν ὀρθὴ καταγραφὴ τῶν δημοτικῶν μελωδιῶν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λαοῦ μας.

5) *Βραβεῖο* στὸν συλλέκτη ἔργων τέχνης κ. **Δημήτρη Ζήνωνος Πιερίδη**.

Ὁ κ. Πιερίδης μπορούμε ἀπερίφραστα νὰ ποῦμε ὅτι ἔκανε νὰ ἀναβιώσει ἡ περίπτωση τοῦ Μαικήνα στὸν τόπο μας. Ἀνήκει στὴ μεγάλη οἰκογένεια τῆς Κύπρου πού ἔδωσε πέντε γενεές ἀρχαιοφίλων στὸν τόπο. Τὴν ἤδη φημισμένη ἀπὸ παλιὰ ἀρχαιολογικὴ συλλογὴ Πιερίδη στὴ Λάρνακα, ἐπλούτισε καὶ συνεχῶς πλουτίζει μὲ νέες ἀρχαιότητες, ἐνῶ παρὰ ἄλλα ἐπιχορηγεῖ ἱστορικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ μελέτες, παρέχοντας συνάμα καὶ ὑποτροφίες σὲ Κυπρίους γιὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἀπὸ τὸ 1977, ποὺ ἐγκαθίσταται στὴν Ἀθήνα, ἀποφασίζει τὴν δημιουργία Μουσείου Σύγχρονης Εἰκαστικῆς Τέχνης, τὸ ὁποῖο ἐγκαθιστᾶ σὲ τεράστιο ιδιόκτητο χῶρο στὴ Γλυφάδα. Ἑκατοντάδες ἔργων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ χαρακτηριστικῆς ἐκτίθενται πρὸς χάριν τοῦ κοινοῦ, ποὺ κατὰ χιλιάδες προσέρχεται νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸ Μουσεῖο μὲ ἐλεύθερη εἴσοδο. Ὁργανώνει ἐκθέσεις σὲ ὅλη τὴ χώρα καί, τέλος, προγραμματίζει τὴν προβολὴ τῆς σύγχρονης ἐλληνικῆς τέχνης στὸ ἐξωτερικὸ μὲ παρουσιάσεις ἔργων σὲ μεγάλα Μουσεῖα καὶ Πινακοθῆκες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ὅλα αὐτὰ μὲ προσωπικὲς του δαπάνες.

6) Τὸ βραβεῖο *Λάμπρου Πορφύρα*, ποσοῦ 150.000 δρχ., στὸν κύριο λογοτέχνη κ. **Κύπρο Χρυσάνθη** γιὰ τὴν ποιητικὴ συλλογὴ τοῦ *Λυρικὸς Λόγος*.

Ἡ παρουσία τοῦ κ. Χρυσάνθη στὰ Γράμματα εἶναι σημαντικὴ. Ἐχει ἀσχοληθεῖ ἐπὶ μισὸν περίπου αἰῶνα, παράλληλα πρὸς τὴν ποίηση, καὶ μὲ τὸν πεζὸ λόγον σὲ 13 βιβλία μὲ διηγήματα, νουβέλες καὶ 1 μυθιστόρημα, καθὼς καὶ μὲ τὴν κριτικὴ καὶ τὴν λογοτεχνία γιὰ παιδιά.

Οἱ ποιητικὲς ικανότητες τοῦ κ. Χρυσάνθη δοκιμάστηκαν μὲ ἐπιτυχία καὶ στὸν παραδοσιακὸ καὶ στὸν ἐλεύθερο στίχον, μὲ τὴν ἴδια πάντα λυρικὴ διάθεση, γεμάτη ἀγάπη γιὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ συγκρατημένη αἰσιοδοξία γιὰ τὴ μοίρα του.

7) Βραβεῖο στὸν κ. **Ἀκύλα Μήλλα** γιὰ τὸ βιβλίο του *Ἡ Χάλη των Πριγκηπονήσων*.

Πρόκειται γιὰ μιὰ ἀξιόλογη μονογραφία γιὰ τὸ δεύτερον ἀπὸ τὰ Πριγκηπονήσα τῆς Προποντίδας, ὅπου περιγράφονται ὁ τόπος καὶ ἡ ἱστορία του, ἡ διοίκηση, τὰ σχολεῖα, οἱ ἀδελφότητες καὶ μιὰ βῆμα πρὸς βῆμα περιδιάβαση σὲ ὅλα τὰ μέρη καὶ τὰ κτίσματα τοῦ νησιοῦ.

Μὲ ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία χρησιμοποίησε ὁ κ. Μήλλας τὴ θαυμαστὴ δεξιότητά του στὸ λεπτὸ σχέδιο, μὲ τὸ ὁποῖο παρουσιάζει ἐξάιρετες ἀπεικονίσεις κτηρίων. Περιγράφει τὴ ζωὴ τῶν κατοίκων, τὰ ἔθιμα καὶ τοὺς θρύλους τοῦ τόπου, μοναστήρια καὶ σκῆπτες τοῦ κ.λπ.

Πρόκειται γιὰ μιὰν εὐσυνείδητη, μεθοδικὴ καὶ ἄρτια ἱστορικὴ καὶ

έθνογραφική μελέτη που κατόρθωσε να αναστήσει ένα ολόκληρο κόσμο με τη θερμή της αφήγησης του συγγραφέα, ένα κόσμο χαμένο σήμερα για πάντα.

8) *Βραβεῖο* στὸν κύριο καὶ τὴν κυρία **Ἀνδρέα καὶ Τζούντιθ Στυλιανοῦ** γιὰ τὸ βιβλίο τους *The painted churches of Cyprus*.

Στὸ βιβλίο αὐτό, ἔκδοση Λονδίνου τοῦ Ἰδρύματος Λεβέντη, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν καρπὸ μιᾶς ἀπασχόλησης καὶ μελέτης πολλῶν δεκαετιῶν τὸ ζεῦγος τῶν Κυπρίων βυζαντινολόγων δημοσιεύει τὶς τοιχογραφίες 61 ἐκκλησιῶν τῆς Κύπρου, ποὺ χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν 6ο ὡς τὸν 18ο αἰῶνα. Ἀσχετα ἀπὸ τὴν παρουσία τῶν ἐναλλασσομένων κατακτητῶν ἡ Κυπριακὴ μνημειακὴ ζωγραφικὴ δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ ἀνήκει στὸν κύκλο καὶ τὸ σύστημα τῆς βυζαντινῆς ζωγραφικῆς, παρακολουθώντας ἀπὸ κοντὰ τὴν ἐξελικτικὴ της πορεία, ἀκόμη καὶ στὰ μεταβυζαντινὰ χρόνια. Ἡ προσφορὰ τοῦ βιβλίου στὴ γνωριμία ἑνὸς εὐρύτερου διεθνοῦς κοινοῦ μὲ τὴν χιλιόχρονη αὐτὴ τέχνη εἶναι μεγίστη καὶ εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ ἀποβεῖ ἀποτελεσματικὴ.

9) *Βραβεῖο* στὸν κ. **Χριστόδουλο Παπαχριστοδούλου** γιὰ τὸ ὅλο ἔργο του.

Ὁ κ. Παπαχριστοδούλου, φιλόλογος, ἔχει ἐργασθεῖ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν γιὰ τὴν πατρίδα του Ρόδο μὲ μελέτες γιὰ τὴν μορφολογία τῶν ροδιακῶν ἰδιωμάτων, γιὰ τὸ τοπωνυμικὸ τῆς Ρόδου, ἔχει καταρτίσει συλλογὲς δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ ποικίλου γλωσσικοῦ καὶ λαογραφικοῦ ὕλικου.

Προσπερνῶ ἄλλες σημαντικὲς του ἐργασίες στὸν τομέα τῆς διαλεκτολογίας καὶ λαογραφίας, γιὰ νὰ καταλήξω στὸ κορυφαῖο ἐπιστέγασμα τῶν προσπαθειῶν του, τὴν ὀγκώδη *Ἱστορία τῆς Ρόδου* ἀπὸ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους ὡς τὴν ἐνσωμάτωση τῆς Δωδεκανήσου. Ἡ ἐργασία του αὐτὴ δικαιοῦται νὰ θεωρεῖται ὡς ἡ πρώτη ὀλοκληρωμένη ἐπιστημονικὴ ἱστορία τοῦ νησιοῦ.

10) *Βραβεῖο* στὴν Κυρία **Εἰρήνη Λούβρου**, γιὰ τὴν ἔκδοση καὶ ἐπιμέλεια τοῦ ἑπτατόμου ἔργου *Τόπος καὶ Εἰκόνα*.

Στους 7 αὐτοὺς τόμους ἔχει συγκεντρωθεῖ ἓνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀπὸ εἰκόνες, χαρακτηριστικὰ σχέδια καὶ ὕδατογραφίες, προστιτὲς ὅχι μόνον στὸν εἰδικὸ μελετητὴ, ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ἀναγνώστη καὶ κάθε βιβλιόφιλο.

Ἡ κυρία Λούβρου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀκατάπαυστη ἐργασία καὶ ἐπιστημονικὴ φροντίδα, διέθεσε καὶ σημαντικὰ κεφάλαια γιὰ νὰ ἐπιτύχει αὐτὴ τὴν ἀξιόλογη ἔκδοση.

11) Τὸ Βραβεῖο τῆς Ἑστίας Νέας Σμύρνης, εἰς μνήμην τοῦ Προέδρου τῆς Πάνου Κ. Χαλδέζου, ποσοῦ 100.000 δρχ., στὴν Κυρία **Ἑλένη Καρατζᾶ** γιὰ τὸ βιβλίο τῆς *Καππαδοκία, ὁ τελευταῖος Ἑλληνισμὸς τῆς περιφέρειας Ἀκσεράι-Γκέλβερι (Καρβάλης)*.

Τὸ βιβλίο αὐτό, πλούσιο καὶ πολὺπλευρο στὸ ἐλεγμένο ὕλικό του, πραγματεύεται τὴν περιφέρειαν γενικὰ καὶ τὰ ἐπὶ μέρους χωριά, τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὰ πρῶν χριστιανικά, ἀπὸ κάθε ἄποψη· γεωγραφία, τοπογραφία, παραδόσεις, ἱστορία. Ἰδιαιτέρως φωτίζονται οἱ κοινωνικὲς συνθήκες, ἡ διοίκηση, ἡ ἐκκλησία, ἡ παιδεία, ὁ πόλεμος τοῦ '14, ἡ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία, ἡ ἔξοδος, καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῶν προσφύγων στὴν Ἑλλάδα.

12) Βραβεῖο στὴν γλύπτρια Κα **Μπέλλα Ραυτοπούλου** γιὰ τὸ σύνολο τοῦ ἔργου τῆς, μὲ ἀφορμὴ τὸ βιβλίο τῆς *Χαρακτικά*.

Ἡ κυρία Ραυτοπούλου στὴν πορεία τῆς νεοελληνικῆς τέχνης κατέχει ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια μιὰ ἐπίζηλη θέση.

Μαθήτρια τοῦ μεγάλου γλύπτη Bourdelle καὶ μυημένη στὴν Χαρακτικὴ ἀπὸ τὸν περίφημο Δημήτριο Γαλάνη, ἔχει κατ' ἐπανάληψιν ἐκθέσει ἔργα τῆς στὸ Παρίσι καὶ ἄλλοι καὶ ἡ Ἑθνικὴ Πινακοθήκη καὶ τὸ Μουσεῖο Ἀλεξ. Σούτσου τῆς προσέφεραν τὶς αἵθουσάς τους γιὰ μιὰ μεγάλη ἀναδρομικὴ ἔκθεσις τῶν ἔργων τῆς.

Τὸ βιβλίο τῆς «Χαρακτικά» ὑπῆρξε ἡ αἰτία τῆς ἀναδρομῆς τοῦ σκεπτικοῦ τῆς βράβευσης τοῦ σημαντικοῦ ἀπὸ ἐτῶν καλλιτεχνικοῦ ἔργου τῆς Κυρίας Ραυτοπούλου.

13) Βραβεῖο στὸν Αἰδεσιμώτατο κ. **Ἀναστάσιο Ντάβο**, ὁ ὁποῖος

παρέδωσε στὰ 60 παιδιὰ τοῦ Ἀμαλιείου Ὁρφανοτροφείου βιβλιάρια καταθέσεων ταμιευτηρίου ἐπ' ὀνόματί τους, μὲ 250.000 δρχ. τὸ καθένα.

Τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ προόριζε γιὰ τὴν ἱδρυση Μοναστηρίου ποὺ εἶχε τάξει σκοπὸν τῆς ζωῆς του. Ἐπειδὴ δὲν τὰ κατάφερε, σκέφτηκε νὰ τὰ μοιράσει στὰ παιδιὰ.

14) Τὸ βραβεῖο τοῦ Ἰδρύματος Προαγωγῆς Δημοσιογραφίας Ἀθανασίου Μπότση, μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 500.000 δρχ., στὸν κ. **Χρήστο Πασαλάρη** γιὰ τὸ βιβλίο του *Μιά ζωὴ τίτλοι*.

Τὸ βιβλίο αὐτὸ εἶναι στὴν πραγματικότητα ἓνα διδακτικὸ βιβλίο δημοσιογραφίας, γραμμένο ὅχι μόνον μὲ πείρα, ἀφοῦ ἔχει περισσότερο ἀπὸ 40 χρόνια ἐργασθεῖ ὁ κ. Πασαλάρης στὶς ἐφημερίδες ὡς συντάκτης, ἀρχισυντάκτης καὶ διευθυντής, ἀλλὰ καὶ μὲ προσπάθεια νὰ τὸ κάνει χωρὶς ἀμφισβήτηση χρήσιμο καὶ σημαντικὸ βοήθημα σὲ ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ διαλέξουν τὴ σταδιοδρομία τοῦ δημοσιογράφου.

15) *Εὐφημος μνεία ἀρχαιοφιλίας* στὸν κ. **Γεώργιο Καραγεωργό** ποὺ ὑπέδειξε ναυάγιο πλοίου στὴν περιοχὴ Ἀγιοκάμπου Λάρισας καὶ στὴν μαθήτρια **Παρασκευὴ Σαλτάρη**, ποὺ παρέδωσε στὴν Ἐφορία Σπάρτης μιὰ μαρμάρινη κεφαλὴ ὑστέρων ρωμαϊκῶν χρόνων ποὺ βρῆκε στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Εὐρώτα.

16) Τὸ βραβεῖο τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη, συνοδευόμενο μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 300.000 δρχ., στὴν ποιήτρια Κυρία **Διαλεχτὴ Ζευγώλη-Γλέζου** γιὰ τὴν ποιητικὴ συλλογὴ τῆς *Φθινοπωρινὸ Φῶς*.

Ἡ Κυρία Ζευγώλη, καθιερωμένη ποιήτρια ἀπὸ πολλὰ χρόνια, μὲ ποιητικὲς συλλογές, ἀπὸ τίς ὁποῖες ἡ μία βραβευμένη μὲ τὸ πρῶτο Κρατικὸ Βραβεῖο, ἀνήκει στὴν παράδοση, σὲ μιὰ παράδοση σταθερῇ, ὅχι ὅμως καὶ ἀμετακίνητῃ. Ὁ ἐσωτερικὸς τῆς κόσμος ἔχει ὀριστικὰ πιά διαμορφωθεῖ καὶ κινεῖται στὸ μεγάλο θέμα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, πρὸ πάντων στὴν ἀναμέτρηση μὲ τὸν θάνατο. Δέχεται τίς ἐπιδράσεις τῶν νέων μορφῶν ζωῆς, ἀλλὰ καὶ ἀντιστέκεται σὲ κάθε προσπάθεια γιὰ ἀλλοίωση τῶν βαθυτέρων συστατικῶν τῆς τέχνης τῆς. Μὲ τὴν

βράβευση τῆς Κας Διαλεχτῆς Ζευγώλη-Γλέζου τιμᾶται ἡ παράδοση ἐκείνη, ποὺ παραμένει ζωντανή καὶ διατηρεῖ τὰ καλύτερα στοιχεῖα ποὺ τὴν συγκροτοῦν.

17) Τὸ βραβεῖο τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη, συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο 300.000 δρχ., στὸν γνωστὸ στοὺς λογοτεχνικοὺς κύκλους κ. **Γιάννη Χιδίρογλου** (Πῶλ Μενεστρέλ), γιὰ τὸ βιβλίο του *Ἰούλιος Βέρν*, ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ σημαντικὴ βιογραφικὴ καὶ κριτικὴ ἐργασία, ποὺ κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν παιδικὴ λογοτεχνία.

Τὸ βιβλίο αὐτό, σύμφωνα μὲ τὴν εἰσήγηση, «μαγεύει τοὺς μικροὺς ἀναγνῶστες μὲ τὴν ἐξιστόρηση τῶν ταξιδιῶν τῶν ἡρώων τοῦ Γάλλου μυθιστοριογράφου, καὶ ἀνανεώνει τὸν θαυμασμό τῶν μεγάλων ἀναγνωστῶν γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ προανέγγειλε μὲ τὶς διηγήσεις του τὰ καταπληκτικὰ κατορθώματα τῆς ἐπιστήμης τοῦ αἰῶνα μας».

Σύμφωνα μὲ πρόταση τῆς *Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται:

1) Ἀργυρὸ Μετάλλιο στὸ κοινωφελές **Ἰδρυμα Σταματίου Δεκόζη-Βούρου** γιὰ τὴν μεγάλη συμβολή του στὴν προαγωγή τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, κυρίως διὰ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως κοινωφελῶν καὶ ἐθνωφελῶν ἔργων, ὅπως:

α) τοῦ *Μουσείου Μπενάκη*, ὅπου ἔγιναν τρεῖς ἀκόμα προσθήκες στὸ ἀρχιτεκτόνημα. Ἡ τρίτη προσθήκη ἔγινε τὸ 1973 ἀπὸ τὸ ἐν λόγω Ἰδρυμα καὶ ἦταν ἀξίας, τότε, 15 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, β) τοῦ «Μεγάρου τῶν Φίλων τῆς Μουσικῆς» μὲ τὴ χρηματοδότησή του μὲ ποσὸ 250 ἑκατ. δραχμῶν καὶ τὴν ἐξυπηρέτηση τοῦ συναφθέντος δανείου μὲ ἐτήσιο τοκοχρεωλύσιο 26 ἑκατ. ἐπὶ 20 χρόνια, γ) τῆς συστάσεως, τὸ 1973, τοῦ «Μουσείου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν» μὲ τὴ δωρεὰ δύο νεοκλασσικῶν ἀρχοντικῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παραρρηγοπούλου 5 - 7 στὴν Πλατεία Κλαυθμῶνος καὶ ἐνὸς τρίτου στὴν ὁδὸ Διπύλου, στὸν Κεραμεικὸ, ἀξίας ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων. Στὸ «Μουσεῖο τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν» πρόκειται νὰ ἐκτεθοῦν ἀρχιτεκτονικὰ μέλη νεοκλασι-

κῶν κτιρίων, ἐπιπλα, ἀντικείμενα μικροτεχνίας καὶ ἄλλα, σχετικὰ μὲ τὴν νεώτερη ἱστορία τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

2) Ἀργυρὸ Μετάλλιο στὴν Οἰκογένεια (σύζυγο καὶ τέκνα) **Ἰωάννου Κ. Χατζηπατέρα**, γιὰ τὴν διάθεση 100.000.000 δραχμῶν γιὰ τὴν ἀνέγερση καὶ ἐξοπλισμὸ τοῦ «Κέντρου Ἀποκαταστάσεως Σπαστικῶν Παιδιῶν» στὴ Μεταμόρφωση Ἀττικῆς καὶ 80.000.000 δραχμῶν γιὰ τὴν ἀνέγερση καὶ ἐξοπλισμὸ τοῦ Κέντρου πνευματικῆς καὶ κοινοτικῆς συμπαράστασεως «Παναγία ἡ Φιλανθρωπίνη» στὴν Ὁρμύλια Χαλκιδικῆς.

Τὸ πρῶτο Κέντρο προορίζεται γιὰ σπαστικὰ παιδιὰ ἡλικίας 2 - 12 ἐτῶν, στὰ ὁποῖα προσφέρει θεραπεία καὶ ἐκπαίδευση μὲ σκοπὸ τὴν ἀποκατάστασή τους ὡς ἰσοτίμων μελῶν τῆς κοινωνίας. Διαθέτει ὑπερσύγχρονο τεχνολογικὸ ἐξοπλισμὸ καὶ εἰδικὸ προσωπικὸ 25 ἀτόμων μὲ εἰδικότητες φυσιοθεραπευτῶν, λογοθεραπευτῶν, ψυχολόγων κ.τ.λ. γιὰ τὴν κάλυψη εἰδικῶν προγραμμάτων.

Τὸ ἄλλο Κέντρο, χτισμένο μὲ στοιχεῖα τῆς ἐλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς παράδοσης, συμπαρίσταται μὲ ἐμπρακτὴ ἀσκηση ἀγάπης πρὸς ὅλους, ἄτομα καὶ ὁμάδες καὶ παράλληλα προοθεῖ τὴν πνευματικὴ, κοινωνικὴ, φιλανθρωπικὴ, ἱατρικὴ, παιδευτικὴ, πολιτιστικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀνάπτυξη τῆς περιοχῆς Ὁρμυλίας Χαλκιδικῆς. Διαθέτει γιὰ τρούς, κοινωνικοὺς λειτουργοὺς καθὼς καὶ ἱατρικὸ ἐξοπλισμὸ.

3) *Βραβεῖο* στὴν **Σχολὴ Χίλλ** γιὰ τὴν συμπλήρωση 155 χρόνων ἀδιάλειπτης διδακτικῆς δραστηριότητος.

Τὸ 1830, σὲ μιὰ ἐρειπωμένη, γεμάτη φτώχεια καὶ δυστυχία, Ἀθήνα, ὁ Ἱεραπόστολος Ἰωάννης Χίλλ ἱδρυσε τὸ πρῶτο ἐλληνικὸ παρθεναγωγεῖο, ποὺ εἶναι καὶ τὸ ἀρχαιότερο ὀργανωμένο ἐκπαιδευτικὸ ἱδρυματῶν Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ ἐκπαιδεύτηκαν πολλὲς γενεὲς κοριτσιῶν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ βγῆκαν οἱ πρῶτες δασκάλες τοῦ Ἀρσακείου καὶ τῶν Σχολείων Θηλέων τῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ ἐπίσης σπούδασαν ἐξάριστες σύζυγοι καὶ μητέρες ἀνδρῶν τοῦ 19ου αἰῶνος, ποὺ ἔστησαν στὰ πόδια τοῦ τὸ νέο ἐλληνικὸ κράτος. Ἐκεῖ φοίτησαν οἱ μητέρες τῶν ἀκαδημαϊκῶν Καμπού-

ρογλου και Νιρβάνα, ἐκεῖ οἱ μετέπειτα κυρίες Μπότσαρη, Μαυρομιχάλη, Κριεζή, Προβελεγγίου, Τομπάζη, Τζαβέλλα, Μιαούλη. Ἐκεῖ ἡ ζωγράφος Ἑλένη Ἀλταμούρα, ἡ συγγραφεὺς Ἀρσινόη Παπαδοπούλου, ἡ Παξινοῦ, ἡ Κυβέλη, ἡ Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη, καὶ πολλὲς ἄλλες προσωπικότητες τῶν γραμμάτων, τῆς τέχνης καὶ τῆς κοινωνίας.

Γενικότερα, ἡ Σχολὴ Χίλλ ἔπαιξε πολὺπλευρο καὶ σημαντικὸ ρόλο κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἀναγεννωμένου Ἑλληνισμοῦ. Ἐνδιαφέρον εἶναι ὅτι τῇ Σχολῇ αὐτῇ διευθύνει ἡ ἴδια οἰκογένεια μὲ μέλη της τεσσάρων γενεῶν, στὴν τελευταία τῶν ὁποίων ἀνήκουν οἱ σημερινὲς διευθύντριες κυρίες Μαίρη Ἀλιβιζάτου-Παναγιωτοπούλου καὶ Φανή Πίτσου-Ἀλιβιζάτου, τὲς ὁποῖες καλῶ νὰ παραλάβουν τὸ βραβεῖο.

4) *Βραβεῖο* στὸν Καθηγητὴ τῆς Ἱστορίας στὸ Ball State University τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. **Τζὼν Κουμουλίδης**, γιὰ τὸ ὅλο ἔργο του καὶ εἰδικὰ γιὰ τὸ βιβλίο *Ἐκκλησίες τῆς Ἀγίας Λαοῖσης*. Ἀπὸ τὸ 1969 ὁ Καθηγητὴς Κουμουλίδης ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴ διάσωση τῶν κτισμάτων καὶ τῶν κειμηλίων τῆς περιοχῆς Ἀγιάς, ποὺ ἀνάγονται κυρίως στὸν 18ο αἰῶνα, ὅταν ἀνθοῦσε ἡ περιοχὴ, παράλληλα μὲ τὰ Ἀμπελάκια τῆς Θεσσαλίας. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Πανεπιστημίου του καὶ τὴν συνεργασία τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας, ἐπιχορήγησε τὴν ἀναστήλωση καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῶν τοιχογραφιῶν καὶ τῶν ἱερῶν κειμηλίων τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος, τὴν καταγραφὴ καὶ φωτογράφιση τῶν εἰκόνων καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν. Ἐπίσης ὁ κ. Κουμουλίδης χρηματοδοτεῖ τὴν συγκέντρωση τεραστίου ἀριθμοῦ φωτογραφιῶν, διαφανειῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν σχεδίων ναῶν κ.τ.λ. Ἐπὶ πλέον ἔχει σημαντικὰ συνεισφέρει στὴν παρουσίαση τῶν ἐλληνικῶν προβλημάτων μὲ τὴ δημοσίευση βιβλίων του γιὰ τὴν ἱστορία τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου.

5) *Τὸ Βραβεῖο Κατίγκως καὶ Γιώργη Χ. Λαιμοῦ* (200.000 δρχ.) ἀπονέμεται «οἰκοθεν» στὸν κ. **Χάρη Κουτελάκη** γιὰ τὴν ἔμπρακτὴ ἀφοσίωσή του στὰ ἀκριτικὰ νησιὰ τῆς Δωδεκανήσου καὶ ἰδίως τῇ συμβολῇ του στὴν ἔρευνα γιὰ τὴ νῆσο Τῆλο.

Ὁ βραβευόμενος κ. Κουτελάκης εἶναι ἀρχαιολόγος καὶ λάτρης τῶν νησιῶν καὶ ἰδιαίτερος τῆς Τήλου, γιὰ τὴν ὁποία δὲν εἶχε τίποτε γραφεῖ. Χωρὶς καμιά οἰκονομικὴ ἐνίσχυση, ὅλα τὰ ἔξοδα γιὰ τὴν ἐκτύπωση βιβλίων, γιὰ τὴν ἔρευνα, τὰ ταξίδια, διαμονὴ κ.τ.λ. βαρύνουν τὸν ἴδιο. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ 31 ἐπιστημονικὰ δημοσιεύματά του, ἡ ἀγάπη του ἐκδηλώνεται καὶ μὲ κάθε εἶδους προσφορὰ πρὸς τὰ μοναστήρια καὶ τὰ μουσεῖα.

6) *Βραβεῖο* στὴν **Παροικία τῶν Μεγιστέων τοῦ Σίδνεϋ-Αὐστραλίας**, γιὰ τὴ συμπλήρωση 60 χρόνων ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς δράσεως γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἑλληνικότητας καὶ τῶν χριστιανικῶν παραδόσεων, καθὼς καὶ τὴ διάσωση καὶ ἐνίσχυση τῆς γενέτειράς τους Μεγίστης-Δωδεκανήσου. Ἡ παροικία ἀποτελεῖται ἀπὸ 5.000 μέλη καὶ εἶναι ἡ μεγαλύτερη Ἀδελφότητα τῆς Αὐστραλίας. Μὲ μεγάλη περιουσία ποὺ ὑπερβαίνει τὰ 2 ἑκατομμύρια δολλάρια, ἡ Παροικία διακρίνεται γιὰ τὴν πολυσχιδῆ θρησκευτικὴ, ἐθνικὴ καὶ παραδοσιακὴ δράση της, καθὼς καὶ τὴ φροντίδα της γιὰ τὴ διατήρηση τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας. Ἡ στοργὴ πρὸς τὴν γενέτειρα δὲν ἔπαψε νὰ ὑπάρχει ἀπὸ τὴν ἵδρυση τῆς Ἀδελφότητας ὡς σήμερα.

7) *Βραβεῖο* στὴν **Ἑταιρεία Πελοποννησιακῶν Σπουδῶν**, συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὴ ἐνίσχυση 100.000 δρχ., γιὰ τὴ συμπλήρωση 30 χρόνων ἀξιόλογης προσφορᾶς στὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα καὶ στὸν κοινωνικὸ τομέα. Καθὼς εἶναι γνωστό, τὴν Ἑταιρεία ἱδρυσαν ἀκαδημαῖκοι διδάσκαλοι, ἐρευνητὲς καὶ λόγιοι μὲ σκοπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῶν Πελοποννησιακῶν πραγμάτων, κυρίως ἀπὸ ἱστορικῆς, ἀρχαιολογικῆς, λαογραφικῆς, γλωσσολογικῆς, μνημειολογικῆς, ἐθνολογικῆς, κοινωνικῆς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ γεωλογικῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐν γένει φυσιογνωστικῆς ἀπόψεως. Ὁ σκοπὸς αὐτὸς ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν διάδοση τῶν ἐπιστημονικῶν πορισμάτων, τὴ συντήρηση μνημείων τέχνης, ἱστορίας, λογοτεχνίας καὶ δημοσίευσής τους σὲ ἔκδοση περιοδικοῦ, ἀρχείων καὶ κάθε φύσεως μελετῶν. Ὁργάνωσε ὡς τώρα 10 τοπικὰ κατὰ Πελοποννησιακὰ διαμερίσματα συνέδρια, μὲ συμμετοχὴ διακεκριμένων Ἑλ-

λήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων, τὸ δὲ ἐκδοτικό της ἔργο παρουσιάζεται στοὺς ἤδη ἐκδοθέντες δεκαπέντε μεγάλους τόμους καὶ εἶναι ἀξιόλογο.

8) *Βραβεῖο* στὸν κ. **Στέφανο Ι. Στεφάνου** γιὰ σειρὰ δημοσιευμάτων του, ποὺ ἀναφέρονται στὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἑλευθερίου Βενιζέλου. Συγκεκριμένα ὁ κ. Στεφάνου ἀφιέρωσε α) Δίτομη συλλογὴ μὲ τὸν τίτλο «Ἑλευθερίου Βενιζέλου πολιτικαὶ ὑποθήκαι», β) Τετράτομη συλλογὴ μὲ τίτλο «Τὰ κείμενα τοῦ Ἑλευθερίου Βενιζέλου», γ) Βιογραφία ἀπὸ τὸν κ. Στεφάνου μὲ τίτλο «Ἑλευθέριος Βενιζέλος, Πλαστοουργὸς ἱστορία». Μὲ τὰ βιβλία αὐτὰ διαφωτίζονται ἱστορικὰ γεγονότα στὰ ὁποῖα ὁ μέγας πολιτικὸς ὑπῆρξε πρωταγωνιστὴς καὶ ἐκτιμᾶται κατὰ τρόπο ἀντικειμενικὸ ἢ πολιτικὴ τακτικὴ τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς καὶ παρουσιάζεται ὁ πολιτικὸς στοχασμὸς του γιὰ τὴ δημοκρατία, τὸν κοινωνοβουλευτισμὸ καὶ τὶς ἀνθρώπινες καὶ πολιτικὲς ἐλευθερίες.

9) *Βραβεῖο* στὸν κ. **Στάθη Εὐσταθιάδη** γιὰ τὴ μακρὰ καὶ πολύτιμη πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορὰ του στοὺς Ποντίους.

Ὁ κ. Εὐσταθιάδης, συνταξιούχος δικηγόρος καὶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τυφλὸς ἀνατράφηκε μὲ τὶς ἀφηγήσεις τῶν γερόντων Ποντίων γιὰ τὴν ἑνδοξὴ ἱστορία τοῦ Πόντου καὶ τὶς χαρὲς καὶ τοὺς καημοὺς τοῦ ποντιακοῦ λαοῦ. Δὲν τοῦ σταμάτησε τὴ θέληση γιὰ προσφορὰ στὴν κοινωνία ο ὅ τ ε ἡ ἀπώλεια τῆς ὁρασῆς του ο ὅ τ ε ὁ θάνατος τοῦ πατέρα του, τὸν ὁποῖο ἀντικατέστησε στίς εὐθύνες τῆς οἰκογενείας παίζοντας τὴν ποντιακὴ λύρα καὶ ἐργαζόμενος. Ἀριστοῦχος τῆς Νομικῆς καὶ διδάκτωρ τοῦ δικαίου, ἐπιδόθηκε στὴ μελέτῃ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς λαογραφίας τοῦ Πόντου, καθιέρωσε εἰδικὴ ραδιοφωνικὴ ἐκπομπὴ στὴ Θεσσαλονίκῃ, ποὺ ἐπὶ πολλὰ χρόνια παρουσιάζει θέματα τῆς ποντιακῆς ἱστορίας καὶ τῆς λαϊκῆς μουσικῆς. Ἰδρυσε τὸ Ποντιακὸ θέατρο, συνέγραψε 15 θεατρικὰ ἔργα στὴν ποντιακὴ διάλεκτο, βραβεύτηκαν βιβλία καὶ ἐργασίες του, ὑπῆρξε πρωτεργάτης τῆς σταυροφορίας γιὰ τὴν ἀγορά, μὲ ἔρανο τῶν Ποντίων, τοῦ ὑποβρυχίου ποὺ τοῦ δόθηκε τὸ ὄνομα «Πόντος» καὶ γενικὰ ἐξακολουθεῖ νὰ προσφέρει πολύτιμες ὑπηρεσίες στὴ διάσωση τῶν παραδόσεων καὶ τὴν τόνωση τοῦ φρονήματος τῶν Ποντίων.

10) *Βραβεῖο* στὸν **Σύνδεσμο Αἰγυπτιωτῶν Ἑλλήνων** γιὰ τὴ συμπλήρωση 50 χρόνων κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς προσφορᾶς. Ἰδρύθηκε μὲ σκοποὺς φιланθρωπικοὺς καὶ πολιτιστικοὺς καὶ τελευταίως ἀναπτύσσει ἀξιόλογη δραστηριότητα μὲ συνέδρια καὶ ἐκθέσεις, διαλέξεις, συζητήσεις καὶ ἔκδοση τοῦ διμηνιαίου περιοδικοῦ «Παναιγύπτια». Στὸν κοινωνικὸ τομέα ἐπίσης ἀνέπτυξε δράση καταβάλλοντας μηνιαῖα ἐπιδόματα σὲ συμπατριῶτες καὶ ὀργανώνοντας δωρεὰν ἱατρικὴ περίθαλψη ἀπὸ αἰγυπτιωτὲς γιατροὺς. Βοηθεῖ ἀπόρους νέους στὶς σπουδές τους καὶ πρωτοστατεῖ στὴν κοινωνικὴ ἀποκατάσταση τῶν ἐπαναπατριζομένων Αἰγυπτιωτῶν.

11) *Βραβεῖο* στὸ γιατρὸ κ. **Νικόλαο Τριανταφύλλου** γιὰ τὴν πρωτοβουλία του νὰ ἱδρύσει στὸ Κέντρο Πυρηνικῶν Ἑρευνῶν ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ Τράπεζα Μοσχευμάτων καὶ νὰ τὴ θέσῃ στὴ διάθεση τῶν γιατρῶν. Ὁ κ. Τριανταφύλλου ἐργαζόμενος μὲ πάθος, ἀκόμα καὶ ὡς τὶς προχωρημένες ὥρες τῆς νύχτας καὶ μὲ τὴν πολύτιμη συνεργασία ἐπιστημονικῆς ομάδας, κατόρθωσε νὰ δημιουργήσῃ Τράπεζα, στὴν ἀρχὴ ὀστικῶν καὶ ὕστερα ἄλλων μοσχευμάτων, ποὺ διατίθενται δωρεὰν. Μέχρι τὸ 1982 ποὺ διακόπηκε ἡ ἐπαφὴ του μὲ τὸ Κέντρο, εἶχαν διατεθεῖ δωρεὰν πάνω ἀπὸ 12.000 μοσχεύματα. Ὅλη αὐτὴ ἡ προσφορὰ τοῦ ὑπῆρξε ἄσχετη μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴ του ἀπασχόληση.

12) *Βραβεῖο*: α) στὸν Καθηγητὴ τῆς Ἱατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. **Ζαχαρία Σινάκο**, β) στὴν **Χ.Ε.Ν. Καλαμαριᾶς** Θεσσαλονίκης καὶ γ) **Φοιτητικὴ Ὁμάδα Ἐθελοντικῆς Αἱμοδοσίας Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης** γιὰ τὴ θετικὴ συμβολή τους στὴν πραγματοποίηση τοῦ προγράμματος «υἱοθεσίας» παιδιῶν ἀπὸ τὴν Βόρεια Ἑλλάδα ποὺ πάσχουν ἀπὸ μεσογειακὴ ἀναιμία. Ἡ προσπάθεια ἄρχισε πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια. Σ' αὐτὴν συνέβαλαν ἀποφασιστικά, μετὰ τὴν ἀπαγόρευση τῆς λειτουργίας τῶν ἰδιωτικῶν Τραπεζῶν Αἵματος, τόσο ἡ «Φοιτητικὴ Ὁμάδα» ποὺ ὀργάνωσε πολλὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἐκπομπές μὲ σκοπὸ τὴν ἱδρυση Τραπεζῶν Αἵματος στοὺς Δήμους, καὶ τὶς συστηματικὰς ὁμαδικὰς αἱμοδοσίες φοιτητῶν,

όσο και ἡ Χ.Ε.Ν. Καλαμαριᾶς μὲ τὴν ποικιλότροπη συμβολή της στὸ κοινωνικὸ αὐτὸ πρόβλημα.

13) *Βραβεῖο* στὴν **Πανελλήνια Ἑνώση Πλοιάρχων Ἐμπορικῶ Ναυτικοῦ** διὰ τῆς ὁποίας τιμᾶται ἡ πατροπαράδοτη ἀνθρωπιστικὴ συμπεριφορὰ τῶν πλοιάρχων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ. Σύμφωνα μὲ σχετικὸ ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ τῆς προαναφερθείσης Ἑνώσεως, 44 Ἕλληνες πλοῖαρχοι διέσωσαν ἀπὸ τὸ 1978 ὡς σήμερα, κάτω ἀπὸ δυσμενέστατες πολλὰς φορὲς συνθῆκες, 7.761 ἀνθρώπους, ἀνεξάρτητα ἀπὸ φυλὲς καὶ προέλευση. Σ' ὅλους αὐτοὺς ἔδωσαν φαγητὸ καὶ πολλὰς φορὲς τοὺς ἔντυσαν μὲ ροῦχα ποὺ εἶχαν ἀγοράσει γιὰ δῶρα στὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ τους. Ἀναφέρονται στὰ δύο αὐτὰ ἔγγραφα ἀνατριχιαστικὰ περιστατικὰ ἀδιαφορίας καὶ σκληρότητας πλοιάρχων ξένων πλοίων, σὲ ἀντίθεση πρὸς τὸν ψυχισμὸ τῶν Ἑλλήνων πλοιάρχων, γιὰ τοὺς ὁποίους βραβεύεται ἡ Ἑνωσή τους.

14) *Βραβεῖο* μετὰ θάνατον, στοὺς ἀδελφοὺς **Νικόλαο καὶ Μηνᾶ Ρεθύμνη** γιὰ τὶς μεγάλες χρηματικὲς χορηγίες τους γιὰ τὴν ἱδρυση καὶ συντήρηση κοινωφελῶν ἱδρυμάτων στὴ Σύρο καὶ τὴν Κάσο. Οἱ ἀναφερθέντες ἀδελφοὶ ἀκολούθησαν τὸ ναυτικὸ ἐπάγγελμα, γιὰ νὰ ἐξελιχθοῦν σὲ πλοῖαρχους καὶ ἐφοπλιστές. Ἀπὸ τὸ 1920 ὡς τὸ 1970 στὴ Σύρο ἀνήγειραν Ἱεροὺς Ναοὺς, συντήρησαν φιλανθρωπικὰ καὶ εὐαγγῆ ἱδρύματα, ἱδρύσαν Σχολὰς Πλοιάρχων καὶ Μηχανικῶν, ἀγόρασαν καὶ ἐξώπλισαν τὰ Ναυπηγεῖα καὶ τὸ Νεώριο τῆς Σύρου. Τὸ μέγα ἔργο τους ἐπισφραγίστηκε μὲ τὸ κληροδότημα «Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα Νικολάου καὶ Μηνᾶ Ρεθύμνη» — «Ἡ ἀδελφότης Κασίων», τὸ ὁποῖο ἐπροίκισαν μὲ ἑκατομμύρια δολλάρια, γιὰ νὰ εἶναι ἄρωγὸ στὴν ὑγεία τῶν συνανθρώπων μας.

15) *Βραβεῖο* στὴν **Φιλολογικὴ Στέγη Πειραιῶς** γιὰ τὴν συμπλήρωση 55 χρόνων πλούσιας καὶ συνεχοῦς πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς προσφορᾶς στὴν πόλιν τοῦ Πειραιᾶ. Μέσα στὰ 55 χρόνια του, τὸ σωματεῖο αὐτὸ ὀργάνωσε πολλὰς διαλέξεις, δημόσιες συζητήσεις, παρου-

σιάσεις βιβλίων Πειραιωτῶν λογοτεχνῶν καὶ ἄλλες πνευματικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις ποὺ ξεπερνοῦν τὶς 700. Ἐπίσης εἶχε τὴν πρωτοβουλία γιὰ ἱδρυση καὶ λειτουργία στὸν Πειραιᾶ Λαϊκοῦ Πανεπιστημίου, τὴν ἱδρυση καλλιτεχνικῆς Σκηνῆς, τὴν ἱστορικὴ Ἑκθεση Πειραιωτῶν Καλλιτεχνῶν, κύκλους διαλέξεων γιὰ τὸ Ἀρχαῖο Ἀττικὸ Θέατρο, ἱδρυση ἐπιτροπῆς προστασίας πειραϊκῶν ἀρχαιοτήτων καὶ πολλὲς ἄλλες δραστηριότητες μέχρι τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἰνστιτούτου Πειραϊκῶν Μελετῶν μὲ σκοπὸ τὴν ἔρευνα καὶ τὴ σπουδὴ τῆς ἱστορίας τοῦ Πειραιᾶ.

16) Τὸ Βραβεῖο *K. Κριεζῆ* στοὺς δημοδιδασκάλους τοῦ Νομοῦ Σερρῶν κυρίους **Δημήτριο Μέλλιο** καὶ **Ζαφείριο Σοφίτση**, συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο 50.000 δρχ. στὸν καθένα, γιὰτὶ κατὰ πρότασιν τῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ σύμφωνη γνώμη τοῦ Μητροπολίτη «μετὰ ζήλου εὐσυνειδήτως καὶ εὐόρκως καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐθνοπρεπῶς ποδηγετοῦν τὴν ἐλληνικὴν νεολαίαν».

17) Τὸ Βραβεῖο τοῦ «Ροταριανοῦ Ὀμίλου Γλυφάδας», μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο 100.000 δραχμές, στὸν κ. **Χριστόφορο Μελλίδη** γιὰ τὴν ἱδρυση τοῦ Κέντρου Ἀρχιτεκτονικῆς Παράδοσης Σερρῶν καὶ τὴν ἀξιόλογη προσπάθειά του γιὰ τὴ διάσωση καὶ προβολὴ τῆς σεραϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς παράδοσης. Χωρὶς καμιά ὑλικὴ ἐνίσχυση διήνυσε δεκάδες χιλιόμετρα γιὰ τὴ συλλογὴ ἀπὸ ἀπομακρυσμένα ὄρεινὰ χωριά τοῦ ὑλικοῦ ποὺ παρουσιάζει τὴν πορεία τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐξέλιξης τῶν Σερρῶν ἀπὸ τὸν 17ο αἰῶνα καὶ ὕστερα. Ὁ ἴδιος τονίζει ὅτι προσπαθεῖ νὰ ἀποτυπώσῃ στὰ σχέδια ποὺ κάνει μὲ πολλὴ ἀγάπη, ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῆς Μακεδονικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ποὺ καταστρέφονται σιγὰ-σιγὰ. Τὸ βραβεῖο ἀπονέμεται ὡς ἡθικὴ ἀμοιβὴ στὸν σεμνὸ καὶ ἄξιο κ. Μελλίδη.

18) Ἑπαινος στὴν Ὀμοσπονδία Ἐκδρομικῶν Σωματείων Ἑλλάδος γιὰ τὴν συμπλήρωση 50 χρόνων πλούσιας κοινωφελοῦς προσφορᾶς στὸν φυσιολατρικὸ καὶ οἰκολογικὸ κυρίως τομέα. Ἡ Ὀμοσπονδία ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ πρασίνου μὲ

δενδροφυτεύσεις, ανάδασώσεις, προστασία από πυρκαγιές. Ἐπίσης ὀργάνωσε ὁμιλίες, ξεναγήσεις, προβολές καὶ πνευματικὲς ἐκδηλώσεις πάσης φύσεως, καθὼς καὶ συναυλίες στὸ ὕπαιθρο. Καθιέρωσε τὴν Γιορτὴ τῶν Πυρῶν, ἀνάβοντας κάθε 4 χρόνια φωτιὲς στὶς κορφές τῶν Ἑλληνικῶν βουνῶν, ὅπως στὴν ἀρχαιότητα, ὅταν ἤθελαν νὰ μεταδώσουν μιὰ μεγάλη εἴδηση σ' ὅλη τὴ χώρα. Πραγματοποίησε πολλὲς χιλιάδες ἐκδρομῶν σὲ κάθε σημεῖο τῆς ἐλληνικῆς γῆς καὶ γενικὰ συνέβαλε στὴν ἀνάπτυξη τοῦ τουρισμοῦ.

19) Ἔπαινος στὸ **Εὐαγὲς Ἰδρυμα Κυψέλης Μαλλιοπούλειο** γιὰ τὴν συμπλήρωση 50 χρόνων κοινωφελοῦς προσφορᾶς. Ἡ ἱστορία τοῦ ιδρύματος ἀρχίζει ἀπὸ πολὺ παλιὰ γιὰ νὰ διοχετευθεῖ στὴν ἔδρυσή, τὸ 1934, τοῦ Ἀσύλου Νηπιοπαίδων Κυψέλης. Μὲ τὸν θάνατο τοῦ μέχρι τότε Προέδρου τοῦ Δημητρίου Μαλλιοπούλου, ἡ κόρη του καὶ ὁ σύζυγός της, τὸ ζεῦγος Περρωτῆ, προσέφεραν, εἰς ἐκτέλεσιν ἐντολῆς τοῦ πατέρα της, 800.000 δρχ. τὸ 1936, προικοδοτήσαντες ἔτσι τὸ ἴδρυμα, ποὺ ἔκτοτε ὀνομάζεται ΜΑΛΛΙΟΠΟΥΛΕΙΟ. Προσέφερε ἀπὸ τότε δωρεὰν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ προσφέρει ἡμερησίᾳ περίθαλψη, δηλαδὴ φιλοξενία, τροφή, παρακολούθηση καὶ διαπαιδαγώγηση σὲ μικρὰ παιδιὰ ἀπόρων καὶ ἐργαζομένων μητέρων τοῦ συνοικισμοῦ Πολυγώνου. Τὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελεῖ τὸ ἴδρυμα εἶναι ἔργο προσφορᾶς πρὸς τὴν κοινωνία.

20) Ἔπαινος στὸν κ. **Νικόλαο Σοῦλεντάκη**, συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο 200.000 δραχμῶν, τοῦ «Βραβείου Ρενάτας Ἀγαθονίκου» γιὰ τὴ μελέτη του μὲ θέμα *Ἡ διοικητικὴ δικαιοσύνη μετὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1975*. Τὸ ἔργο ἀποτελεῖ ἓνα χρήσιμο ἐγχειρίδιο στὸν μελετητὴ, γιὰτὶ παραθέτει κατὰ τρόπο συστηματικὸ τὸ νομοθετικὸ καθεστῶς τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

21) Ἔπαινος στὸν κ. **Σταῦρο Παπαδάτο**, συνοδευόμενο ἀπὸ 200.000 δρχ., δηλαδὴ τὸ ἥμισυ τοῦ προκηρυχθέντος «Βραβείου Ἀλεξάνδρου Διομήδους» ἐκ δρχ. 400.000 γιὰ τὴ μελέτη του μὲ θέμα *Περιοριστικὴ κατάσταση τῶν ὑπεξουσίων στὸ βυζαντινὸ καὶ μεταβυζαντινὸ δίκαιο*.

Ἡ μελέτη αὐτὴ συμβάλλει στὴν ἔρευνα πολλῶν ἐπὶ μέρους θεσμῶν τοῦ ἐπισήμου βυζαντινοῦ δικαίου.

22) ὙΠΕΡΒΑΣΤΕΥΣΤΗΝ ἘΝΩΣΗΝ Εὐρυτάνων Ἀμερικῆς «Τὸ Βελούχι» γιὰ τὴν συμπλήρωση 40 χρόνων πνευματικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ πατριωτικοῦ ἔργου πρὸς τὴ γενέτειρά τους. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ διατήρηση τῶν ἐθίμων καὶ τῶν παραδόσεων ποὺ μετέφεραν στὸ νέο τόπο κατοικίας τους, μέσα στὰ 40 αὐτὰ χρόνια διέθεσαν ἀπὸ τὸ ὑστέρημά τους πολλές δεκάδες ἑκατομμύρια δολλαρίων γιὰ ἐκκλησίες, νοσοκομεῖο, γηροκομεῖο, οἰκοτροφεῖο, παιδικές χαρές, βιβλιοθῆκες, ὑποτροφίες καὶ ὀργάνωση συνεδρίων, διαλέξεις καὶ κάθε εἶδους ἐθνικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις.

23) ὙΠΕΡΒΑΣΤΕΥΣΤΗΝ ἘΝΩΣΗΝ Σμυρναίων Νικαίας Πειραιῶς γιὰ τὴν συμπλήρωση 55 χρόνων προσφορᾶς γιὰ τὴ διατήρηση τῆς μνήμης καὶ τῶν παραδόσεων τῶν μικρασιατικῶν Πατρίδων.

Ἡ Ἐνωσις συνέβαλε μὲ κάθε εἶδους ἐκδηλώσεις ὑψηλοῦ ἐπιπέδου στὴν ἐνημέρωση τοῦ πλατύτερου κοινοῦ γιὰ τὴν ἱστορία, τὴν ἐπιστήμη, τὴ λογοτεχνία καὶ τὴ λαογραφία, τὴ διατήρηση ἁσθηστικῆς τῆς μνήμης τῶν μακρινῶν Πατρίδων καὶ τὴν προβολὴ τοῦ τρισεχελιόχρονου πολιτισμοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς. Στὰ πρῶτα χρόνια ἀπὸ τὴν ἱδρυσή της ἡ Ἐνωσις πρωτοστάτησε καὶ σὲ κάθε εἶδους κοινωνικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴν ἀποκατάσταση, περίθαλψη καὶ τόνωση τοῦ ἡθικοῦ τῶν ξεριζωμένων ἀδελφῶν μας.

24) ὙΠΕΡΒΑΣΤΕΥΣΤΗΝ Φιλανθρωπικὴν Σωματεῖο «Παιδικὸ Σπίτι» γιὰ τὸ μεγάλο κοινωνικὸ καὶ ἀνθρωπιστικὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελεῖ ἐπὶ 23 συνεχῆ χρόνια γιὰ τὴν προστασία τῶν ἀπροστάτευτων καὶ ἐγκαταλελειμμένων παιδιῶν. Ἐχει βοηθήσει δεκάδες παιδιὰ νὰ δημιουργήσουν δικές τους οἰκογένειες καὶ νὰ ἀποκατασταθοῦν ἐπαγγελματικὰ καὶ συνεχῶς φροντίζει νὰ τὰ σώσει ἀπὸ τοὺς κάθε μορφῆς ἡθικοὺς κινδύνους ποὺ διατρέχουν, ἀπὸ ἔλλειψη ἢ ἀναξιοσύνη τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος. Τὰ παιδιὰ ζοῦν μέσα σὲ σπίτι ποὺ διευθύνεται ἀπὸ ἓνα ἄνδρα καὶ μιὰ γυναίκα, ποὺ συμβολίζουν τοὺς γονεῖς, καὶ βρίσκουν ἐκεῖ τρο-

φή, προστασία, διαπαιδαγώγηση και επαγγελματική αποκατάσταση.

25) *Εὐφημος* μνεία στὸν κ. **Ἀντώνιο Ἀντωνιάδη** γιὰ τὸ βιβλίο του *Ἡ ἀγροτική ιδιοκτησία στὴν Ἑλλάδα*. Στὸ ἔργο του αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς πετυχαίνει νὰ ἐντοπίσει μὲ σαφήνεια τὶς οὐσιαστικότερες μεταβολές ποὺ συντελέστηκαν στὸ γαιοκτητικὸ καθεστῶς τῆς χώρας. Τὸ βιβλίο ἀποτελεῖ ἓνα χρήσιμο ἐγχειρίδιο τόσο γιὰ τοὺς κρατικούς λειτουργοὺς ὅσο καὶ γιὰ τὸ εὐρύτερο κοινό.

26) *Βραβεῖο* στὶς κυρίες **Χριστίνα-Μπελίντα Κώτση** καὶ **Αἰκατερίνη Τριανταφύλλου** ποὺ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους ἔσωσαν ἀπὸ τὴ φωτιά βρέφη καὶ νήπια στὴν πυρκαγιὰ ποὺ ἐξερράγη σὲ βρεφονηπιακὸ σταθμό. Τὸ γεγονὸς εἶναι τόσο πρόσφατο ὥστε ὅλοι νὰ θυμούνται τὶς ἀγωνιώδεις στιγμὲς ποὺ ἔζησαν στὶς 13 Δεκεμβρίου οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ «Ντόναλντ Ντάκ» τῆς Κηφισίας καὶ κυρίως ἡ ψυχολόγος-καθηγήτρια τοῦ σταθμοῦ **Κα Κώτση** καὶ ἡ βρεφοκόμος **Κα Τριανταφύλλου**, γιὰ νὰ κατορθώσουν τελικὰ νὰ σώσουν τὰ 21 βρέφη καὶ νήπια μὲ τὶς ἄμεσες καὶ συντονισμένες ἐνέργειές τους.

27) *Βραβεῖο*, μετὰ θάνατο, στὸν **Νεκτάριο Πομπογιατζῆ**, ποὺ κατὰ τὴν μεγάλη πυρκαγιὰ τῆς 15ης Αὐγούστου τοῦ λήγοντος ἔτους, στὴν Καβάλα, ἔχασε τὴ ζωὴ του μαχόμενος στὸ μέτωπο τῆς φωτιᾶς γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν συμπολιτῶν του. Ἡ θυσία τῆς ζωῆς του κορυφώνει τὸ μέγεθος τῆς προσφορᾶς του, καταξιώνει τὰ ὑψηλὰ ἰδανικὰ ποὺ τὸν διέπνεαν καὶ μορφοποιεῖ πρότυπα συμπεριφορᾶς ποὺ σπανίζουν δυστυχῶς στὴν ἐποχὴ μας.